

गयाशास्त्र ज्योतिष प्रत्याधिकारः केनिष्ठस्यापि ॥ विभक्तानां तन्त्र
 वेदाश्च चाधिकारः ॥ यहवाकेय कृत्यसारसमुच्चयग्रंथसन्नि

1

गयाशा
 त्रवि
 विपत्र
 १६
 १४६

श्रीकाशीजीमेंमहल्लाहउकठोरानिलोकनाथकेफाटककेभीतररामदाससावकेमकानमेंसूज
 प्रभाकरकापाखानेमेंहजारीलालगनेसप्रसादकेदूहोगयामालासकापागयालिखावित्थ
 श्वरीमिश्रकापनेवालाधनूकारीगरजिस्कोलेनाहोयसोचांदनोचौकमेंकुंजगलीकेपश्चिमफा
 ।टककेपासहजारीलालगनेसप्रसादकेदुकानपरमिलेगा ॥ सम्वत् १९३३ मि.फागुनपु. ११शनि

विभक्तानां तन्त्र
 विपत्र
 मन्त्रो
 फलस
 र्मकु
 नयत्रनीर्धनविद्यते साधिव्यसवेत्ता

ग. मा. श्रीगणेशायनमः श्रीगुरुभ्योनमः स्तुतुवाच शौनकाद्यैर्महाभागैर्देवर्षिः सहनारदः सनत्कुमारं पप्रच्छ प्रणम्य विधिपूर्वम्
 १ नारद उवाच सनत्कुमार मे ब्रूहि तीर्थं तीर्थोत्तमं तारकं सर्वभूतानां पठनां शृण्वतां तथा २ सनत्कुमार उवाच
 ह्येतीर्थं परं पुण्यं श्राद्धादौ सर्वतारकं गयातीर्थं सर्वदेशे तीर्थेभ्योऽप्यधिकं शृणु ३ गयासुरस्तपस्तेष्वेव स्नानात्कृतव
 तः प्राप्नोति तस्य शिरसि शिलां धर्मो ह्यधारयत् ४ नत्र ब्रह्मा करोद्यागं स्थितश्चादिगदाधरः फल्गुनीर्थादिरूपेण
 श्वलार्थमहर्निशं ५ गयासुरस्य विप्रेन्द्र ब्रह्माद्यैर्देवतैः सह कृतयज्ञोद्दहौ ब्रह्मा ब्राह्मणेभ्यो गृहादिकैर्द्वैत्ये तु कल्पित
 वाराहे गयो यागमकारयत् गया नाम्ना गयारव्या तं क्षेत्रं ब्रह्मर्षिर्काक्षितं ७ काक्षंति पितरः पुत्रान् नरकाद्भयभीरवः
 यां यास्यति यः पुत्रः सनत्स्नाता भविष्यति ८ गया प्राप्नोति सुतं दृष्ट्वा पितृणां मुत्सवो भवेत् यद्गयामपि जलं स्पृष्ट्वा सोऽस्मभ्यं किं
 न दास्यति ९ ऐष्टव्या बहव पुत्रा यद्येकोऽपि गयां व्रजेत् यजेद्वा श्वमेधेन नौलं वा दृष्ट्वा मुत्सृजेत् १० गयां गत्वा न दाता य
 पितरस्तेन पुत्रिणः पक्षत्रयनिवासी च पुनात्या सप्तमं कुलं ११ नोचेत्येव दशाहं वा सप्तरात्रं त्रिरात्रकं महाकर्म पंक्तं
 पापं गयां प्राप्य विनश्यति १२ पित्रं दद्याच्च पित्रा देवात्मनोऽपि तिलैर्विना ब्रह्महत्यासुरापानं स्तेयं गुर्वेगनागमः १३ पा
 पं तत्संगजं सर्वं गया श्राद्धाद्धिना ज्ञानेन आत्मजोऽप्यन्यजोऽपि गया भूमौ यदा तदा १४ यन्नाम्ना पातयेत् पिंडं तन्नयेद्

विशाला
मन्त्रा

लशाश्वतं ब्रह्मज्ञानं गयाश्राद्धं गोगृहे मरणं तथा १५ वासः पुंसां कुरुक्षेत्रे मुक्तिरेषा चतुर्विधा ब्रह्मज्ञानेन किं साध्यं
 गोगृहे मरणेन किं १६ वासेन किं कुरुक्षेत्रे यदि पुत्रो गयां व्रजेत् गयायां सर्वकालेषु पिंडं दद्याद्विचक्षणः १७ अधिमा
 से जन्मदिने चास्तेपि गुरुशुक्रयोः न त्यक्तव्यं गयाश्राद्धं सिंहस्थे च बृहस्पतौ १८ सकृद्गयाभिगमनं सकृत्पिंडप्रयातनं
 दुर्लभं किंपुनर्मन्ये अस्मिन्नेव व्यवस्थितः १९ प्रमादा मिश्रयते क्षेत्रे ब्रह्मादेर्मुक्तिदायके ब्रह्मज्ञानाद्यथा मुक्तिर्ल
 भ्यते नात्र संशयः २० कीकटादिमृतानां च पितृणां तारणाय च तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वस्तव्यं सुचिचक्षणेः २१ ब्रह्म
 प्रल्पितान्विप्रान् हव्यकव्यादिनार्चयेत् तैस्तुष्टैस्तोषिताः सर्वाः पितृभिः सह देवताः २२ मुंडनं चोपवासश्च सर्वती
 र्थेष्वप्यविधिः वर्जयित्वा कुरुक्षेत्रं विशालं विरजां गयां २३ दंडं प्रदर्शयेद्भिस्सुर्गयां गत्वा न पिंडदः दंडं स्पृष्ट्वा विष्णुप
 दे पितृभिः सह मुच्यते २४ न दंडो किल्विषं धत्ते पुण्यं वा पारमार्थिकं अतः सर्वक्रियां त्यक्त्वा विष्णुं ध्यायेत्तु भावुकं २५
 सन्यसेत्सर्वकर्मणि वेदमेकं न संत्यजेत् मुंडं पृष्ट्वा च पूर्वस्मिन्पश्चिमे दक्षिणोत्तरे २६ साद्धं क्रोशद्वयं मानं गयेति।
 ब्रह्मणे रितं पंचक्रोशं गयाक्षेत्रं क्रोशमेकं गयाशिरः २७ नन्मध्ये सर्वतीर्थानि त्रैलोक्यानि संति वै आदृक्तयो
 गयाक्षेत्रे पितृणामनृणो हि सः २८ शिरसि आदृक्तं द्यस्तु कुलानां शतमुद्धरेत् गृहाच्चलितमात्रेण गयायां ग

ग. मा. ३ गता देवा विष्णु नोक्तास्तमब्रुवन् गयासुरभया देवरक्षास्मान्नब्रवीद्वरिः १३ ब्रह्माद्यायांतुतं दैत्यं चागमिष्याम्य।
 हंततः केशवो गरुडारूढो वरं दातुं गयासुरं १४ सर्वेष्वंस्वसमास्थाय निजवाहनमुत्तमं ऊचुस्तं वासुदेवाद्याः किं
 मर्थं नप्यते त्वया १५ संतुष्टाश्च गताः सर्वे वरं ब्रूहि गयासुर गयासुर उवाच यदितुष्टाश्च मे देवाः ब्रह्मा विष्णु महि-
 श्वराः १६ सर्वदेव द्विजातिभ्यो यज्ञतीर्थसिलोच्चयात् देवेभ्यो नित्यवित्रो हं क्रयिभ्योऽपि शिवा व्ययात् १७ ज्ञानिभ्य
 श्चापि कर्मिभ्यः धर्मिभ्यश्च तथा पुनः मंत्रिभ्यो नित्यवित्रो हं पवित्रो भव भो सदा १८ पवित्रमस्तु तं देवाः दैत्यमुक्त्वा ययु-
 र्दिवं दृष्ट्वा दैत्यं ततस्तृष्ट्वा सर्वे हरिपुरं ययुः १९ श्रुत्ये लोके त्रये जाते शून्या यमपुरीं ह्यभूत् यम इन्द्रादिभिः साई
 ब्रह्मलोकं ततो गमत् २० ब्रह्माणमूचिरे देवा गयासुरं विलोपितः त्वयि दत्तो धिकारस्त्वगृहाण प्रपितामह २१ ब्रह्मा
 ब्रवीत्तदा देवान् ब्रजामो विष्णुमव्ययं ब्रह्मा दयो ब्रुवन् विष्णुत्वयो दत्तवरो सुरः २२ न ददर्श नाद्ययुः स्वर्गं शून्यं लो-
 कत्रयं ह्यभूत् देवैस्तुष्टो वासुदेवो ब्रह्माणं स वचो ब्रवीत् २३ गत्वा सुरं प्रार्थय स्वयं ज्ञार्थं देहि देहकं विष्णुतः
 स सुरो ब्रह्मा गत्वा पश्यन् महासुरं २४ गयासुरो ब्रवीद् दृष्ट्वा ब्रह्माणं त्रिदशैः सह संपूज्योत्थाय विधिवत् प्राणतः
 प्रश्रयान्वितः २५ गयासुर उवाच अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलं तपः यदा गतो तिथिर्ब्रह्मा सर्वं प्राप्तं ममाद्य

राम
 ३

र्थानां गयतीर्थे ततो वरं ४६ मीने मेघे स्थिते सूर्ये कन्यायां कां सुके घटे दुर्लभं त्रिषु लोकेषु गययायां पिंडपातनं ४७ मकरं वर्तमानं च य
 हणे चंद्रसूर्ययोः दुर्लभं त्रिषु लोकेषु गययायां पिंडपातनं ४८ गययायां पिंडहानेन यत्फलं लभते नरः न तच्छक्यं मया वक्तुं क।
 ल्पकोटिशतैरपि ४५ इति श्री वायुपुराणे श्वेतवाराहकल्पे गयामाहात्म्ये प्रथमोऽध्यायः १ नारद उवाच गयसुरः कथं जातः प्र
 भावः किं किमात्मकः तपस्तपं कथं तेन कथं देहपवित्रता १ सनत्कुमार उवाच विष्णोर्नाभ्यं बुजाज्जातो ब्रह्मलोकपिताम
 हः प्रजाः ससर्ज संप्रोक्तं पूर्वदेवेन विष्णुना २ आसुरेणैव भावेन ह्यसुरा न सृजत्पुरा सौमनस्येन भावेन देवान्सुमनसो सृ
 जत् ३ गयसुरः सुराणां च महाबलपराक्रमः योजनानां सपादं च सतंतस्योच्चयं स्मृतः ४ स्कूलः षष्ठिर्योजनानां श्रद्धे
 सौ वैष्णवे स्मृतः कोलाहले गिरिवरे तपसे ये सुदारुणं ५ बहुवर्षसहस्राणि निरुच्छ्वासः स्थिरो भवत् ततपस्तपि
 ता देवाः संक्षोभं परमं गताः ६ ब्रह्मलोकं गता देवाः प्रोचुस्ते य पितामहं गयसुरा दह्य देव ब्रह्मा देवांस्तथा ब्रवीत् ७ ब्रजा
 मः शंकरं देवाः ब्रह्माद्याश्च गताः शिवं कैलाशे च ब्रुवन् न त्वारक्षस्व महसुरात् ८ ब्रह्माद्यांश्चाब्रवीच्छंभुर्ब्रजामः शरणं
 हरिं क्षीराब्धौ देवदेवेशः स न श्रेयो विधास्यति ९ ब्रह्मामहेश्वरो देवाः विष्णुनत्वा प्रतुष्टुवुः देवा ऊचुः ॐ नमो विष्णवे
 भूर्भुवने सर्वेषां प्रभविष्मवे १० रोचिष्मवे जिष्मवे चराक्षसादिग्रसिष्मवे धरिष्मवे खिलस्यास्य योगीनां पारदक्ष्मवे ११
 वह्निष्मवे ह्यनंताय नमो भ्राजिष्मवे नमः सनत्कुमार उवाच एवं स्तुतो वासुदेवः सुराणां दर्शनं ददौ १२ किमर्थमा

ग.मा. ४ अग्निशर्मायिपंचाग्नीन्मुखादेतानथासृजत् दक्षिणाग्निंगार्हपत्यं आहवनीयंतपोमयः ४१ सभ्यावसत्थ्यौ
 देवर्षेयेषु यज्ञाः प्रकीर्तिताः यज्ञस्य च प्रतिष्ठार्थं विप्रेभ्यो दक्षिणां ददौ ४२ हुत्वा पूर्णाहुतिं ब्रह्मास्नात्वा चावभृ
 थोसुरः यज्ञवाठे सुरैः सार्द्धं समानीय व्यरो ययत् ४३ ब्रह्मणः सरसि श्रेष्ठे तदा दित्यो महासुरः चलितश्च कि
 नो ब्रह्मा धर्मराजमभाषत ४४ जाता गृहेतव शिलातामानीयान्नधारय दैत्यस्य शीघ्रं शिरसि तान्नधारय ममाज्ञ
 या ४५ निश्चलार्थं यमः अत्वा धारयन्मस्तके शिलां शिलायां धारितां यांतु स शिलश्चासुरो चलत् ४६ देवाः
 यादैर्लक्षयित्वा तथापि चलितोसुरः ब्रह्माथ व्याकुलो विष्णुं गतः क्षीराब्धिं शायिते ४७ तुष्टावप्रणतो भूत्वा नम
 त्वाचाहादृतः प्रभुं ब्रह्मोवाच ब्रह्मांडस्य पतेनायनमामिजगतां पतिं ४८ पतिं किं निर्मितानृणां भुक्तिमुक्तिप्रदाय
 कं विष्वक्सेनो ब्रवीद्विष्णुं देवतांस्तौ निपद्यजः ५० हरिराह नयस्व त्वं विष्णूक्तः स तमानयत् अजमूचे हरिः क
 स्मादागतोसिवदस्व तत् ५१ ब्रह्मोवाच देवदेव कृते यागे प्रचचाल गयासुरः शिलायां देवरूपिण्यां न्यस्तायां
 तस्य मस्तके ५२ रुद्रादिषु च देवेषु संस्थितेष्वसुरो चलत् इदानीं निश्चलार्थं हि प्रसादं कुरु माधव ५३ ब्रह्म
 णो वचनं श्रुत्वा ह्यारुह्य स्वशरीरतः मूर्तिं ददौ निश्चलार्थं ब्रह्मणे भगवान्हरिः ५४ आनीय मूर्तिं ब्रह्मापि शिला
 ४

वै २६ योगिनृयोगांगवित्सर्वलोकस्वामिन्पितृगुरो यदर्थमागतो ब्रह्मा तत्कार्यं करवाण्यहं २७ ब्रह्मोवाच
 एषिव्यायानितीर्थानि दृष्टानि भ्रमतामया यज्ञार्थं न तु तेनानि पवित्राणि शरितः २८ त्वया देहपवित्रत्वं प्राप्तं वि
 स्मृत्प्रसादतः अतः पवित्रं देहस्वयं यज्ञार्थं देहि मे सुर २९ गयासुर उवाच धन्यो हं देव देवेश यं देहः प्रार्थ्यते त्वया
 पितृवंशे कृतार्थो हं मातृवंशे तथैव च ३० त्वयैवोत्पादितो देहः पवित्रस्तत्त्वया कृतः सर्वेषामुपकाराय या गो व
 प्रयं भविष्यति ३१ इत्युक्त्वा सोपतत्भूमौ श्वेतकल्पे गयासुरः नैर्ऋतीं दिशमाश्रित्य तदा कोलाहले गिरौ ३२ शि
 रः क्लृप्तो तरे दैत्यः पादौ कृत्वा तु दक्षिणे ब्रह्मा संभृतं संभारान्मानसान् क्रत्विजो मृजत् ३३ अग्निशर्माणममृतं शो
 नकं प्राञ्जलिं मृदुं कुमथि वेदकोडिन्यं हरितं काश्यपं कृपं ३४ गार्ग्यं कौशिकं वासिष्ठं मुनिभार्गवं मन्वयं दृढं पारा
 शरं काण्वं माण्डव्यं श्रुतिकेवलं ३५ श्वेतं सुतालदमनं कुहोत्रं कर्कमेव च लौगाक्षिं च महाबाहुं जैगिषं व्यंतथैव च
 ३६ दधिपंचमुवं विप्रत्रयभं कर्कमेव च कात्यायनं गोभिलं च मुनिमिश्रं महाव्रतं ३७ सुपालकं गौतमं च तथा
 वेदशिरो व्रतं जटामालिनं मन्वयं च द्रुहासं च दारुणं ३८ आत्रेयं चाप्यागिरसं मौपमन्त्यं महाव्रतं गोकर्णं च गुहा
 वासं शिरवंडिनमुमाव्रतं ३९ सतानन्यांश्च विप्रेन्द्रान् देवलोकपितामहः परिकल्प्याकरोद्यागं गयासुरः शरीरं ४०

पादधरेति प्रथमः पादधरः कनक्षपेनात् प्रपदे पूज
नलेलोको के प्रथमो पापहृत्ति के नाश करवे को ले

हो ॥२

ग. मा. लादिकं एकोविण्णस्त्रिधामूर्तिर्यावत्संकीर्त्यते बुधैः ६९ तावद्गयाशिरः क्षेत्रव्यानिमेतु सदा भुवि सहात्मानं सहस्रं च कुला
नां चोद्धरेतु सः ७० व्यक्ता व्यक्तस्वरूपेण यूयं निष्ठंतु सर्वदा गदाधरः स्वयं लोकान् पूजनादधनाशनः ७१ आदं सपिंडकं ये
षां ब्रह्मलोकं प्रयांतुते ब्रह्महत्यादिकं पापं विनश्यति च सेविनां ७२ नैमिषं पुष्करं गंगां प्रयागं च विमुक्तिदं एतान्यन्यानि ती
र्थानि दिवि भुव्यं तरि क्षतः ७३ समायांतु सदान्दृष्टां प्रयच्छंतु हितं नृणां किं बहु तया सुरेशानां युष्मास्वैकापि देवता ७४ चेन्न
निष्टेदं हं चापि समयः प्रतिपाल्यतां गयासुरवचः श्रुत्वा प्रोचु विष्णुवा दयः सुराः ७५ त्वया यत्प्रार्थितं सर्वतद्गविष्यत्यसंशयं
पितृणां वैकुलशतमात्मानं पिंडदानतः ७६ आद्वादिना नयिष्यति ब्रह्मलोकमनामयं अस्मत्पदानं च यित्वा यास्यति पर
मां गतिं ७७ देवैर्हृतवरो दैत्यो हर्षितो निश्चलो भवत् स्थितेषु चैव देवेषु ब्राह्मणेभ्यो ददौ ह्यजः ७८ ग्रामास्तु पंचपंचाशत् पं
चक्रोऽंगयां तथा ब्रह्मन् दत्त्वा ददौ दिव्यान् सर्वोपस्करसंयुतान् ७९ कामधेनुं कल्पवृक्षं पारिजातादिकान् सुरून् महानदौ
क्षीरवाहां घृतकुल्यां तथा चैव च ८० मधुस्रवं मधुकुल्यां दध्याज्यादिसंगं सिच सुवर्णं शीर्षिकां चैव वह्नन्नाद्रिपर्वतान् ८१
भक्ष्यभोज्यफलादींश्च सर्वं ब्रह्मा सृजनूददौ न च ध्वं च विप्रेन्द्रा अन्यानुत्काददौ ह्यजः ८२ देत्वा यया ब्रह्मलौ
कं नत्वा ह्यादिगदाधरं धर्मारण्ये तत्र धर्मयाजयित्वा यया चिरे ८३ धर्मयागे च लोभाद्वै प्रतिगृह्यधनादिकं तां बूले
पंचरत्नानि च लेनैव ददौ नृयः ८४ धर्मयागस्य वै धूमे

पताङ्गि
सपिंड
कंदुः प्र
यं ० येषां
जिह्वक
संज्ञित
पिंडके
प्राज्ञ
सहोत्र
के विषे
तोताह
२

चत्त ६०३

यांसमधारयत् तथापिचलितं वोक्ष्य पुनर्देवमिहाह्वयत् आगत्यविष्णुः क्षीराब्धेः शिलायां संस्थितो भवत् ५५
 जनार्दनाभिधानेन पुंडरीकाक्षनामतः शिलायां निश्चलार्थं हि स्वयेमादिगदाधरः ५६ निश्चलार्थं पंचधा सीत् शिला
 यां प्रपितामहः पितामहोऽथ फलगवोशः केदारः कनकेश्वरः ५७ ब्रह्मास्त्रितः स्वयंतत्र गजरूपि विनायकः गया।
 दित्यश्चोतराको दक्षिणार्कस्त्रिधारविः ५८ लक्ष्मीसीताभिधानेन स्त्रिता वै मंगलाह्वया गायत्री चैव सावित्री त्रिसं
 ध्येयं सरस्वती ५९ इन्द्रो वृहस्पतिः पूषा वसवोऽष्टौ मुनीश्वराः विश्वे देवाः अश्विनौ च मरुतो विश्वनायकः ५९ सय
 शोरगगंधर्वा तस्य देवाः स्वशक्तिः आद्यया गदया चासौ यस्माद्देवस्त्री रोक्तः ६० स्त्रित इत्येव हरिणा तस्मा
 दादिगदाधरः ऊचे गयासुरो देवान् किमर्थं वंचितोऽहं ६१ यज्ञार्थं ब्रह्मणे दत्तं शरीरं मम लंभया विष्मोर्बचनमा
 त्रेण किं न स्यान्निश्चलोऽहं ६२ यत्सुरैः पीडितोऽत्यर्थं गदया हरिणा तस्या पीड्यश्च यद्यहं देवाः प्रसन्नाः संतु सर्व
 दा ६३ गदाधरादयस्तुष्ठाः प्रोचुश्चापि गयासुरास्त्वं ब्रूहि प्रसन्नास्मो देवान् ऊचे गयासुरः ६४ गयासुर उवाच याव
 त्पृथ्वी पर्वताश्च यावच्चंद्रार्कतारकाः तावच्छिलायां तिष्ठंतु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ६५ अन्ये च सकला देवाः मन्ना
 न्माक्षेत्रमस्तु वै पंचकोशं गयाक्षेत्रं कोशमेकं गयाशिरः ६६ तन्मध्ये सर्वतीर्थानि त्रैलोक्यानि तानि वै ॥ ० ॥
 गंगाद्याः सुमहानद्यो सरांसि विविधानि च ते देवास्तानि तीर्थानि प्रयच्छंतु हि तं नृणां ६७ स्नानादितर्पणं कृत्वा पिंडदानात्

प्रवृत्तिलक्षणं धर्मं कर्तुं सर्वहृणेरितः + ३.३

ग.मा. संतिजगत्त्रये धर्मो धर्मव्रतायां तु त्रिषु लोकेषु मार्गयन् ४ नानुरूपं वरं लेभे धर्मोक्तावरसिद्धये तपः कु-
र्वाणं वरार्थं त्वं तथेत्युक्त्वा वनं ययौ ५ कन्या सा च तपस्तेपे सर्वेषां दुस्तरं च यत् वायुभक्ष्याश्चेतकल्पे युगानामयु-
तं पुरा ६ ब्रह्माणो मानसः पुत्रो मरीचिर्नो मविश्रुतः पर्यटनं पृथिवीं सर्वा कन्यारत्नं ददर्श शः ७ रूपयौ व-
नसंपन्ना परमेतपसि स्थितां पप्रच्छाथ मरीचिस्तां कात्वं कस्यासितद्वद ८ रूपेणानेन मां नूनं विमोहयसि
सुव्रते ब्रह्मात्मजो हं विख्यातो मरीचिर्वेदपारगः ९ मरीचेर्वचनं श्रुत्वा कंन्या प्रोवाच तं मुनिं अहं धर्मव्रताना-
मधर्मपुत्री तपोन्विता १० पतिव्रतार्थं विप्रेन्द्रचरामि परमं तपः कामावाप्तिभवेद्यावता वदेतत्प्रवर्तनम् ११
धर्मव्रतां मरीचिस्तामुवाच श्रीतिपूर्वकं पतिव्रतादर्शनान्मे भविष्यसि शुभव्रते १२ पतिव्रतेच्छया पृथ्वी विच-
रामि ह्यहर्निशं त्वंच पतिव्रता जाता भजतं भजमावरं लोकेन त्वादृशी कन्या मम तुल्यो न ते वरः १३ धर्मव्रते ध-
र्मपुत्री तस्मात्वं भज मे धुमा धर्मव्रता मुनिं प्राह धर्मं याचय सुव्रत १४ तच्छ्रुत्वा धर्ममगमन् मुनिं धर्मो ददर्श ह-
तेजः पुंजवरं न त्याज्या सनाढ्या दिनार्चयत् १५ किमर्थं मागतः पृष्टो मरीचिर्धर्ममब्रवीत् कन्यार्थं भ्रमता पृ-
थ्वी दृष्टो ते कन्यकावरा १६ मत्वं कंन्या च तं देहि श्रेयस्तव भविष्यति अर्घ्यादिना समभ्यर्च्य धर्मः प्रोचेतथे

राम
६

स्वर्गलोके गते सति ८२ ततो ब्रह्मा समागत्य ब्राह्मणां स्नानं शशां यह दत्तवन्तो यतो लोभं मद्वनेष्वखिलेष्वपि
 ८३ तस्मात्तस्मादधिका यूयं भविष्यथ सदा द्विजाः शुभ्रा कं वारिवाहा स्यान् नदीपाषाणपर्वताः ८४ नद्यादयो वारि
 वाहामृदाद्याः प्रचुराः गृहाः कामधेनुः कल्पवृक्षो स्वर्लोकमुपतिष्ठतु ८५ एवं शप्ता ब्रह्मणा ते प्रार्थयन्तो ब्रुवन्
 न जं त्वया यदुत्तमखिलं तत्सर्वं शप्यतो गतं ८६ जीवनायै प्रसादं नो भगवन् कर्तुमर्हसि तच्छ्रुत्वा ब्राह्मणान् ब्र
 ह्मा प्रोवाचे दंदयान्वितः ८७ तीर्थो यजो विका यूयमाचंद्रार्कं भविष्यथ लोकाः पुण्या गया यां ये आहि नो ब्रह्मलो
 क्का ८८ युष्मान्ये पूजयिष्यन्ति ते रहं पूजितः सदा आक्रांतं दैत्यजठरं धर्मेणा विरजाद्रिणा ८९ नाभिकूप
 समीपे च देवी च विरजास्थिता तत्र पिंडादिकं दत्त्वा त्रिः सप्तकुलमुद्धरेत् ९० महेन्द्रगिरिणा तस्य दत्तौ पादौ सु
 निश्चलौ तत्रापि पिंडं दत्त्वा सप्तकुलान्युद्धरेत् तेनरः ९१ इति श्रीवा० श्वेतवाराहकल्पे गयामाहात्म्ये द्वितीयोऽध्या
 यः ३॥ नारद उवाच कथं शिलासमुत्पन्ना ययाक्रांतो गय्यासुरः किं रूपं किंच माहात्म्यं तस्याः किं वदनाम च १
 सनत्कुमार उवाच असीद्धर्मो महातेजाः सर्वविज्ञानपारगः विश्वरूपा च तत्पत्नी भर्तुव्रतपरायणा २ तस्यां
 धर्मोत्समुत्पन्ना कन्या धर्मव्रतासूतो सर्वलक्षणसंपन्ना लक्ष्मीरिव गुणाधिका ३ तस्यां ये तु गुणा ह्यसंस्तेन
 शृणु नारद यत्पुण्यं कथयामि पुनस्तव ४२

३१ सो जं धर्मव्रतां वै वा कुलासु प्रजापतिं कोऽपि शपथं करोति तं पञ्च भ्रातृणां न प्रकरोति ३२ गार्हपत्ये
 न करकः मग्निं को प्रज्वालितं करकं तस्मिन् प्रवेशो करकं पकरोति ३३ गार्हपत्ये
 ग.मा. व्याकुलासा प्रजापतिं नत्वा शयानं ब्रह्माणं मग्निं प्रज्वाल्य चैधनैः ३१ गार्हपत्ये स्थिता च केतयः परमदुष्करं तथा श
 ७ घोमरी चिश्च तपस्ते ये सुदारुणं ३२ पतिव्रतायास्तपसा मरीचे स्तपसा तथा इंद्रादयश्च संतप्ताः गतास्ते शरणं ह
 रिं ३३ ऊचुः क्षीरांबुधौ सुमं संतप्तास्तपसा हरे पतिव्रतायास्तपसा त्रैलोक्यं रक्षकेशव ३४ इंद्रादीनां वचः श्रुत्वा
 विष्णुधर्मव्रतां ययौ स तस्मिन्नेव काले तु प्रबुद्धो भगवान्जः ३५ ऊचुर्धर्मव्रतां देवा अग्निस्थां सहकेशवाः अग्नि
 मध्ये तपः कर्तुं केन शक्यं पतिव्रते ३६ त्वया कृतं यत्परमं सर्वलोकभयं करं वरं वरय धर्मज्ञे अस्मत्तोयदभी
 ७ पितं ३७ विष्वादीनां वचः श्रुत्वा देवान् धर्मव्रता ब्रवीत् भर्तुः शापमशक्ता हं निवर्तयितुं मजसा ३८ दत्तो मरी
 चिनाशायो ह्यसह्यपगच्छतु धर्मव्रता वचः श्रुत्वा प्रोचुरे नो सुराः पुनः ३९ धर्मव्रते धर्मपुत्रि शायौ यं परमर्षिणा
 दत्तस्तेन निराकर्तुं शक्यो देव द्विजातिभिः ४० तस्मादन्यं वरं ब्रूहि यतो धर्मस्य संस्थिति भवे द्वैत्रिषु लोकेषु वेदो
 क्तस्य शुभव्रते ४१ देवानां वचनं श्रुत्वा देवान् धर्मव्रता ब्रवीत् भर्तुः शापान् मोचयितुं न शक्नुय द्विजामराः ४२ म
 ह्यं वरं प्रयच्छ ध्वं एवं विधमनुत्तमं शिलाहं हि भविष्यामि ब्रह्मांडे पावनी वराः ४३ नदी नदसंस्तौ र्य देवादिभ्यो नि
 पावनी ऋष्यादिभ्यो मुनिभ्यश्च मुख्यदेवेभ्यस्व वच ४४ तीर्थाण्यपि सर्वाणि मेखाक्षेत्रास्त्रिषु लोकेषु तिष्ठति देवाः स
 नक्षत्रप्रमुखा ग्रहाः १

तितं १७ धर्मव्रतांसमानीय दत्तवास्तां मरीचये वरंच दत्तवांस्तस्मै तद्वाक्यं च यथा कृतं १८ अग्निहोत्रेण स
 हितं स्वाश्रमं तां हि जो नयत् रे मे मुनिस्तया सार्द्धं यथा विष्णुः श्रिया सह १९ पार्वत्या च यथा शंभुः सा विष्वाच
 यथा प्यजः जज्ञे पुत्रशतं तस्यां मरीचिर्विष्णुगोपमं २० मारीचिः फलपुष्पार्थं वनं गत्वा समागतः श्रान्तः कदा
 चितां पत्नीमुवाचेति पतिव्रतां २१ मुक्ता तु शयनस्थस्य पादसंवाहनं कुरु धर्मव्रता तथेत्युक्त्वा शयानस्थ च
 सामुनेः २२ पादसंवाहनं च क्रेष्टतनाभ्यज्यतः पुरा निद्रायमाने यमुनौ ब्रह्मा तं देशमागतः २३ इयेष दृष्ट्वा ब्र
 ह्माणं मनसार्चयितुं प्रभुं पादसंवाहनं कुर्या किं ब्रह्माणं प्रपूजयेत् २४ इत्याकुला समुतस्थौ मत्वा सा च ग
 रोरुं अर्घ्यपाद्यादिकं कृत्वा ब्रह्माणं समपूजयत् २५ संस्कृतां यां तु शय्यायां विश्राममकरोदजः एतस्मिन्
 तरे भर्ता समुतस्थोऽस्वतल्यतः २६ धर्मव्रतामपश्यत्सविप्रः क्रुद्धशशापतां पादसंवाहनं त्यक्त्वा यस्मादाज्ञां विहा
 यमे २७ गतान्यत्र ततः पापाच्छापदग्धा शिला भव भर्त्रा धर्मव्रताशपामरीचिं प्राह कोपिता शयाने त्वयि सं
 प्राप्नो ब्रह्मा त्वज्जनको गुरुः २८ त्वयोत्थाय हि कर्तव्यं स्वगुरोः पूजनं सदा मया तु धर्मचारिण्या तव कार्यं कृते मुने
 २९ अदोषाहं यतः शप्ता तस्माच्छापं ददामि ते त्वंच शप्यं महादेवात् भर्ता प्राप्स्यस्य संशयं ३० व्याकुलं तं पतिं दृष्ट्वा

यथाविष्णुर्यथाब्रह्मा यथादेवो महेश्वरः ॥ ब्रह्मांडे च यथा मेरुस्तथेयं देवरूपिणी ॥ ७ ॥

ग. मा. दादिरूपेण स्थास्यामस्त्वयि सुस्थिराः ५७ वरं शिलायै दत्तैवं तथा हाचांतर्दधुः सुराः ॥ इति वायुपुराणे ७ गमा माहात्म्ये ध
मं शिलामहिमानं नाम तृतीयोऽध्यायः ३ ॥ सनत्कुमार उवाच वक्ष्ये शिलाया माहात्म्यं शृणु नारद मुक्तिदं यस्या गायंति दे
वाश्च माहात्म्यं मुनिपुंगवा १ शिला स्थिता पृथिव्या सा देवरूपा तिपाविनी विचित्रारव्यं शिला तीर्थं त्रिषु लोकेषु विश्रु
तं २ तस्याः संस्पर्शनाल्लोकाः सर्वे हरिपुरं ययुः श्रुत्ये लोके त्रये जाते मृत्युं न्याय मपुरीत्यभूत् यमोगमत् ब्रह्मलोकं स
त्वा ब्रह्माणमब्रवीत् ३ अधिकारं गृहाणाथ यमदंडं पितामह यममूचे ततो ब्रह्मा स्वगृहे धारय स्वतां ४ ब्रह्मोक्तो ध
र्मराज स्तु गृहे तां समधारयत् यमोधिकारं स्वचक्रे पापिनां शासनादिकं ५ एवं विधागुरुतरा शिला जगति विश्रु
ता गयासुरस्य शिरसि गुरुत्वाद्धारिता यतः द्यूतः पवित्रयो र्योगः पितृणां मोक्षदायकः पवित्रयोगयो र्योगे हयमेधमजो
करोत् ७ भागार्थमागतान् दृष्ट्वा विस्वाद्यानब्रवीच्छिला शिला स्थितौ प्रतिज्ञांतु कुर्वन्तु पितृमुक्तेये ८ तथेत्युक्त्वा
शिलायां ते देवा विस्वा दयः स्थिताः शिलारूपेण मूर्ताश्च पदरूपेण देवताः ९ मूर्ता मूर्तस्वरूपेण स्थिताः सर्वे प्र
तिज्ञया दैत्यस्य मुंडपृष्ठे तु यस्मात्सा संस्थिता शिला १० तस्मात्समुद्रपृष्ठाद्विः पितृणां ब्रह्मलोकदः आच्छादितः रामः
शिलापादः प्रभासेणाद्रिणा ततः ११ भासितो भास्करेणासौ प्रभासः परिकीर्तितः प्रभासं हि विनिर्मिद्य शिलां गु

कलादेव्यश्चमुनयस्तथा ४५ मूर्तामूर्तस्वरूपेण पदरूपेण देवता व्यक्ताव्यक्तास्वरूपेण मयिति संतु सर्वदा मां दृष्ट्वा
 सर्वलोकाश्च मुक्ताः पापोपपातकैः भवेयुर्देवशार्दूलान्न ह्यविष्णुमहेश्वराः ४७ शिलास्थितेषु तीर्थेषु स्नानं कृत्वा च
 तर्पणं श्राद्धं सपिंडकं येषां विष्णुलोकं प्रयांतुते ४८ गदाधरो दृश्यतीर्थं सर्वतीर्थोत्तमोत्तमं मुक्तिर्भवतु पितृणां का-
 र्त्तृणां श्राद्धतः सदा ४९ जरायुजांडजावापि सेवजावापि चोद्भिजाः त्वत्कादेह शिलायां तु यांति विष्णुस्वरूपतां ४९ यथा
 चित्ते हरौ सर्वे यज्ञा पूर्णा भवन्ति च तथा श्राद्धं तर्पणं च स्नानं वा क्षय्यमस्त्वह ४८ मम देहे सुरेशानां ये जपन्ति श्रुतादिकं
 अचिरेण पितृसिद्धा सिद्धिमाजो भवन्ति वै ४९ पितृणां कुलसाहसं आत्मना सहितं नराः श्राद्धादिना समुत्पत्य विष्णुलो-
 कं नयेद्भुवं ५० यावत्पञ्चसरिच्छेष्टा गंगाद्याश्च द्वादशः शुभाः समुद्राद्याः सरोमुखा मानसाद्या सुरेश्वराः ५१ एको वि-
 ष्णुस्त्रिधा मूर्तिर्यावत्संकीर्त्यते बुधैः तावच्छिलायां सर्वाणि तीर्थानि सह देवतैः ५२ सदा तिष्ठंतु मुनयो गंधर्वाणां गणा-
 श्रये यावद्भवति ब्रह्मांडं तावन्तिष्ठतु वै शिला ५३ मम देहे श्मरूपे च ये जपन्ति श्रुतादिकं जुह्वत्यग्नौ तु तेषां वै अक्षयं चो-
 पतिष्ठतु ५४ अक्षयं तु भवेच्छ्राद्धं जपहोमतयां सि च शिला पर्वतरूपेण मयिति संतु भो सुराः ५५ देवरूपा वचः श्रुत्वा
 देवाः प्रोचुः पतिव्रता त्वया यत्प्रार्थितं सर्वं तद्भवति विष्णुसंज्ञया ५६ गदाधरो दृश्यतीर्थं सर्वतीर्थोत्तमोत्तमं मुक्तिर्भवतु पितृणां का-
 र्त्तृणां श्राद्धतः सदा

मंत्रा
 का

देव
 शिला
 धर्म

ग. मा. हो जायते नरः २६ शिलायाजघनं भूयः समाक्रान्तेन गेन तु धर्मराजेन संप्रोक्तो न गच्छेति न गच्छतः २७ य
 ९ मराजधर्मराजौ निश्चलार्थव्यवस्थितौ ताभ्यां वलिं प्रदास्यामि पितृणां मुक्तिहेतवे २८ द्वौ श्वानौ श्यामशवलौ
 वैवस्वतकुलोद्भवौ ताभ्यां वलिं प्रदास्यामि स्यातामेतावहिंसको २९ शिलायादक्षिणे हस्ते स्थापितः कुंडपर्वतः
 निमिषादित्यर्दृशानभाग एते महेश्वराः ३० वहिर्द्वौ वरुणौ रुद्राः चत्वारः पितृमोक्षदाः भरताश्रममासाद्यते न ता
 ल्पत्यजेन्नरः ३१ पापेभ्यः श्वापपापेभ्यो मुच्यते पितृभिः सह यत्र कुत्रापि देवर्षे भरतस्याश्रमे यतः ३२ स्नातः
 आह्लादिकं कृत्वा ताकल्पेन हीयते गयायां चाक्षयांश्चाद्वंजय होमत पांसि च ३३ सर्वमानं त्यमाहूय दत्तं च
 भरताश्रमे चतुर्युगस्वरूपेण च तस्मात् प्रायि मूर्तयः ३४ दद्याः स्पृष्टाः पूजितास्तपितृणां मुक्तिदायकाः मुक्तिवा
 मन इत्येव तारकारव्योविधिः परः ३५ त्रिविक्रमं च ब्रह्माणं यं पश्येत् पुरुषोत्तमं पितृभिः सह धर्मात्मा स याति प
 रमां गतिं ३६ शिलाया वामहस्ते पि स्थापितो द्यंतको गिरिः स्थापितः पिंडदस्तत्र पितृन् ब्रह्मपुरनयेत् ३७ नैमिषा
 रण्यपाश्वर्षे तु ईजे ब्रह्मासुरैः सह मुख्यसंज्ञां हित्तौ र्थं देवास्तत्र पदे स्थिताः ३८ तेषु तेषु पदेषु वतीर्थेषु मुनि स
 तम यत्किंचिदश्रुभं कर्म तत्प्रनश्यति नारद ३९ तन्नैमिषवरं पुण्यं सेवितं पुण्यं पूरुषैः तत्र व्यासः शुक्रः पैलः

राम
 ९

३ वान्यतः

२ न्योचयेन्मिह न॥

क्षोविनिर्गतिः १२ अंगुष्ठस्थितदृशोपिप्रभासेशः प्रकीर्तितः शिलांगुदैकदेशेयः साचप्रेतशिलास्मृता १३ पिंड
 दानाच्चतस्यांतुप्रेतत्वान्मुच्यतेनरैः रामोदेव्यांसहस्नातो रामतीर्थततः स्मृतः प्रार्थितोयमहानद्यारामस्नातो
 भवेद्यदि रामतीर्थततोभूत्वात्रिषुलोकेषुविश्रुते १५ जन्मांतरशतंसाग्रंयन्मयादुष्कृतं कृतं तत्सर्वं विलयंया
 नुरामतीर्थोभिषेचनात् १६ मंत्रेणानेनयः स्नात्वाश्राद्धं कुर्वीतिमानवः रामतीर्थेपिंडस्तुविष्णुलोकंप्रयात्यसौ
 १७ तथेत्युक्त्वास्थितो रामः सीतयाभरताश्रमे रामराममहावाहोदेवानामभयंकरः १८ त्वानमस्येहदेवेश
 ममनश्यंतुपातकं मंत्रेणानेनयः स्नात्वाश्राद्धं कृत्वा सपिंडकं १९ प्रेतत्वातस्यपितरोविमुक्तापितृतां ययुः आ
 पस्त्वमसिदेवेशज्योतिषांपतिरेवच २० पापनाशयमेदेवमनोवाक्कायकर्मजं नमस्कृत्यप्रभासेसंभासमा
 नंशिवं व्रजेत् २१ तंचशंभुं नमस्कृत्य कुर्याद्यमवलिततः रामेवतंगते शैलमागत्यभरतस्थित २२ पितृ
 पिंडादिकंकृत्वा रामेशं स्थाप्यतत्रच रामंसीतालक्ष्मणंचमुनीनस्त्वापितवान्प्रभुः २३ भरतस्याश्रमं पुण्यं
 नित्यं पुण्यद्रुमेष्टितं मतंगस्यपदंतत्रदृश्यते सर्वमानवैः २४ स्थापितंधर्मसर्वस्वलोकस्यास्यनिदर्शनात् म
 तंगस्यपदेश्राद्धी सर्वानूतारयतेपितृन् २५ रामतीर्थेनरः स्नात्वा रामंसीतासमर्प्यच रामेश्वरंप्रणम्याथत्रानं

लेख २

१० ग. मा वरं लोभे माहात्म्यं भुवि दुर्लभं लोपा मुद्रा तथा भार्या पितृ नृ पितृ नृ ब्रह्म पुरं नयेत् ५५ कुंड नाथ सप्त पक्षे पेशिता द्वे
दक्षिणे गिरौ वटो वटेश्वरस्तत्र स्थितश्च प्रपितामहः ५६ तदग्रे रुक्मिणी कुंडं पश्चिमे कपिलानदी कपिलेशो न
दीतीरे अमासो मसमागमे ५७ कपिलायां नरः स्नात्वा कपिलेशं समर्च्य च कृते प्राद्वे पिंड दाने पितरो मोक्षमाप्नुयुः
५८ तत्राग्निधारा गिरिवरादागतो द्योतकान्ननु तत्र सारस्वतं कुंडं सरस्वत्योपकल्पितं ५९ शुक्रस्तत्र सुतैस्साधैश्च
डामर्कादिभिर्प्रभुः तत्र तत्र मुनौ द्वाणां पदेषु मुनिसत्तम ५९ आह पिंडादि कृत्स्नातः पितृणां तारयेन्नरः शिलाया
वामहस्ते पिग्धकूटो गिरिर्दृतः ६० गृध्ररूपेण संसिद्धः तपस्तप्त्यामहर्षयः अतो गिरिर्गृध्रवटस्तत्र गृध्रेश्वरस्थि
तः ६१ दृष्ट्वा गृध्रेश्वरं नत्वा याति शंभोः पदं नरः तत्र गृध्रवटं स्थाप्य पिंडदः शिवलोकभाक् ६२ तत्र गृध्रवटं नत्वा
प्राप्तकामो दिवं व्रजेत् कृणु मोक्षं पापमोक्षं शिवं दृष्ट्वा शिवं व्रजेत् ६३ मूलक्षेत्रं च तत्रास्ते पिंडदः स्वर्नयेत् पितृ न
आदियालेन गिरिणा समाक्रांतं शिलोदरं ६४ तत्रास्ते गजरूपेण विघ्नेशो विघ्ननाशनः तं दृष्ट्वा मुच्यते विघ्नेः
पितृ नृ ब्रह्म पुरं नयेत् ६५ गयां नामौ सुषुम्नायां पिंडदः स्वर्नयेत् पितृ नृ शिलाया वामपादे तु स्थापितः प्रेतपर्वतः
६६ धर्मराजेन पापाढौ गिरिः प्रेतशिला अथः पादेन दूरे निक्षिप्तं शिलायाः पायभावतः ६७ गतः शिलायां संसर्गो

कपीले
११५१
६२

राम
१०

कण्वोवेधाशिवोहरि ४० तेषां दर्शनमात्रेण मुच्यते पातकैः नरः वामहस्ते शिलायास्तयथा उद्यंको गिरिः ४१ स
 पर्वतः समानो तो अगस्त्येन महात्मना तत्र ब्रह्मा हरश्चैव तपश्चोग्रं च चक्रतुः ४२ तत्रागस्त्यहिवरं कुण्डं त्रैलोक्य
 दुर्लभं यत्र मूर्त्यष्टकं सिद्धं तपःस्तप्त्वा शिवं गतं ४३ कुण्डे मूर्त्यष्टकं नत्वा पितृन् ब्रह्मपुरं नयेत् अगस्त्येनाथ देव
 र्बो उदयाद्रमहात्मना ४४ शिलायां वामहस्ते पिस्त्रापितो गिरिरादृशुभः वादित्राद्यैर्दिव्यगीतैराद्यो वादित्रको गि
 रिः ४५ तत्र विद्याधरो नाम गंधर्वो यस्मिन् संगणैः सेवेते द्यापि गीतानि दिव्यानि सह गायति ४६ मोहनश्च श्रुनोथ च
 शैलूषो मोह नोत्तमः पर्वतो नारदो ध्यानी संगीतिः पुष्पदंतकः ४७ हाहा हूहू प्रभृतयो गीतनादप्रचक्रिरे तत्र चित्रर
 थो नाम सर्वगंधर्वसंवृतः ४८ गायन्सुमधुराशये वगीतान्यद्रौमहोत्सवेः अतः स पर्वतो देवैः सेव्यते द्यापि नित्य
 शः ४९ धर्मी जस्तत्र देवेशो हरो भस्मांगरागवान् पार्वत्या सहितो रुद्रः पर्वते गीतनादिते ५० मोदते याजितो ध्यातः
 पितृणां परमां गतिं गयायां परमात्मा हि दृश्यते द्यापि मुक्तिदः ५१ हियते वैष्णवी माया तथा रुद्राचने मुनि शि
 लायादक्षिणे हस्ते भस्मकूटो गिरिर्धृतः ५२ धर्मराजेन तत्रास्ते अगस्त्यः सह भार्यया अगस्त्यस्य पदे स्नातः पिंडो
 ब्रह्मलोकगः ५३ पितृभिः सह धर्मात्मा पूज्यमानो दिवौ कसां भगवान् तत्र संयम्य तपश्चोग्रं च चारह ५४ ब्राह्मणश्च।

११ ॥ १ ॥ णनर्मदांमुनिपुंगव ८३ तासुसर्वासुयःस्नात्वापिंडदः स्वर्गयेत्पितृन् ब्रह्मयोनिं प्रविश्याथ निर्गच्छेच्च स्ना-
मानवः परंब्रह्मसयातीह विमुक्तो यो नि संकटात् निःक्षीयां पुष्करिण्यां स्नातः आद्यादिह नरः ८५ कुर्यात्कौंच
पददिव्ये नियमाद्वासरत्रयं सर्वान्पितृन् ये स्वर्गं पंच पापिन एव च ८६ जनार्दनो भस्मकूटो तस्य हस्ते तु पिंडदः आ-
त्मनोऽप्यथ वान्येषां सव्येनापि तिलैर्विना ८७ जीवतां दधिसंमिश्रं सर्वे ते विष्णुलोकगाः यस्तु पिंडो मया दत्तो तव ह-
स्ते जनार्दन ८८ यमुद्दिश्य त्वया देव देहि पिंडं मृते प्रभो एषं पिंडो मया दत्तस्तव हस्ते जनार्दन ८९ अंतकाले ग-
ते मह्यं त्वं मे दाता भविष्यसि जनार्दन नमस्तुभ्यं नमस्ते पितृमोक्षदः ९० पितृमातर्नमस्ते स्तु नमस्ते पितृरूपिणे
गयायां पितृरूपेण स्वयमेव जनार्दनः ९१ तं ध्यात्वा पुंडरीकाक्षं मुच्यते चक्रणत्रयात् नमस्ते पुंडरीकाक्षत्रय-
त्रयविमोचन ९२ लक्ष्मीकांत नमस्ते स्तु पितृणां मोक्षदो भव वामजानुं च संपात्य नत्वा भीमं जनार्दनः ९३ आ-
हं संपिंडकं कृत्वा पितृभिर्विष्णुलोकभाक् पितृभिः सह धर्मात्मा कुलानां च शतेन च ९४ शिलायां व्यक्तरूपेण व्य-
क्ता व्यक्तात्मना स्थिताः लक्ष्मीशो विबुधैः सार्द्धं तस्माद्देव मयी शिला ९५ इति श्री वायुपुराणेश्वे क० गया० धर्म राम
शिलायावर्णनं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ नारद उवाच ॥ कथं व्यक्तरूपेण स्थितश्चादिगदाधरः कथं मय्य ११

स्नेतकूटः पवित्रतां प्रेतकूटं च तत्रास्ते देवाः स्तत्रपदैः स्थिताः ६९ तत्र पिंडादिकं कृत्वा प्रेतत्वात्मुच्यते नरः पृथक् स्थितः
 ताश्च वहवो विघ्नकारिण एव ते ७० श्राद्धादिकारिणां नृणां तीर्थे पितृविमुक्तये प्रेता धानुष्करूपेण करगृहणकारकाः
 ७१ पादांकितां मुंडपृष्ठां महादेवी निवासिनी तां दृष्ट्वा सर्वलोकाश्च मुक्ताः पापोपपातकैः ७२ गयाशिरसि पुण्ये च स
 र्वपापविवर्जितैः प्रेता दिवर्जिते यस्मात्ततो नियावनं वरं ७३ कोंकटेषु गयापुण्यापुराणराजग्रहं वनं च वनस्याश्रमं पु
 ण्यं नदीपुण्यापुनः पुना ७४ वैकुण्ठलोहदंडश्च गृध्रकूटोऽथ शौनकः अत्र श्राद्धदिना सर्वानपि तृन् ब्रह्मपुरं न यत्
 ७५ कौंचरूपेण हि मुनिर्मुण्डपृष्ठे तपो करोत् तस्य पादांकिता यस्मात् कौंचपादस्ततः स्मृतः ७६ स्नातो जलाशये न
 त्र नयेत् स्वर्गं स्वकंकुलं बलिः काकशिलायां च काकमोक्षणमोक्षदः ७७ मुंडपृष्ठस्य सैनौ हिलोमशो मलोमहर्ष
 णः द्वावेतौ परमंतमौ तपः सिद्धिं परंगतौ ७८ आहूयताः सरिकेष्टालोमशेन महानदीः सरस्वती वेत्रवती चंद्रभा
 गा सरस्वती ७९ कावेरी सिंधुवीराचचंदनाचसरिद्धा वाशिष्ठी सरयुर्गंगा यमुर्नगंडकी तैथ्या ८० महानदी वैत
 र्णी निक्षीराच दिवौकसां शारव्यलकनंदा च उदीची कनकाक्षया ८१ कौशिकी ब्रह्मदा ज्येष्ठा सर्वाद्यौघविमो
 चिका कृष्णा वेणी चर्मण्वती नद्यो मुक्तिप्रदायि ८२ आहूयत्सरितः श्रेष्ठो लोमशो लोमहर्षणः तपसस्तु प्रभावे

ग.मा.द.कः १४ कौंचपादोष्प्यवटः फल्गुतीर्थं मधुश्रवा द्युतकुल्यामधुकुल्यादेविकाचमहानदी १५ वैतरिण्यादिना
 १२ व्यक्तरूपेणादिगदाधरः विष्णोः पदं रुद्रपदं ब्रह्मणः पदमुत्तमं कश्यपस्य पदं दिव्यं द्यौहस्तौ यत्र निर्गतौ पंचाग्नी
 नां पदान्यत्र इंद्रागस्त्यपदेवरे १७ रवेश्च कार्तिकेयस्य कौंचमातंगयोरपि हाधीचंचान्द्रगणेशेकाएव च पदमुत्त
 मं १८ मुख्यलिंगानि सर्वाणि व्यक्ताव्यक्तात्मकान्यपि आद्योगदाधरश्चक्रव्यक्तश्रीमान् गदाधरः गायत्रीचैव।
 सावित्रीनिसंधेयं सरस्वती १९ गयादित्यश्चोत्तरार्को दक्षिणार्कोऽपि नैमिषः श्वेताको गणनाथश्च वसवोऽष्टौ मु
 नीश्वराः २० रुद्राश्चैकादश चायतथा सप्तर्षयो परे सोमनाथश्च सिद्धेशः कपर्दीशो विनायकः २१ नारायणो म
 हालक्ष्मीर्ब्रह्मा श्रीपुरुषोत्तमः मार्कण्डेयोऽथ कोटीशोऽप्यंगिरेशः — पितामहः २२ जनार्दनो मंगलाचपुंडरी।
 काक्ष उत्तमः इत्यादिव्यक्तरूपेण स्थितश्चादिगदाधरः २३ ब्रह्मणा सह रुद्राद्यैः कारिते निश्चले सुरे तुष्टावाद्यं
 गदापाणिं वेधाहर्षेण संवृतः ब्रह्मोवाच गदाधरं व्यपगतकालकल्मषं गयागतं गदितं गुणं गुणानि गं गुहागते गि
 रिव रगौरगेह गंगेणार्चितं गदिनमहं नमामि २४ गदां विभर्तीत्यसौ गदाधरः विशेषेण व्यपगतौ कालकल्मषौ राम
 यस्मात् गयायां विद्यमानं गदिताः गुणाः यस्य असौ तं गदितं गुणं गुणानि गं सत्त्वरजतमोगुणैः अति कान्ता स्थिति १२

करूपेण व्यक्ता व्यक्तात्मना स्थितः १ कथं गदासमुत्पन्ना यथायादिगदाधरः गदालो लेकथं चासीत् सर्वपापक्ष
 यंकरं २ सनत्कुमार उवाच गदो नामासुरो ह्यासीद् दृष्ट्वा दृष्ट्वा तरोददः प्रार्थितो ब्रह्मणे प्रादान् स्वशरीरास्थिदुस्सज
 ब्रह्मोक्तो विश्वकर्मापि गदां च क्रेड्मुतां तदा तदस्थिवज्रनिष्येकां गदां स्वर्गद्वारयत् ४ हेतिरक्षो ब्रह्म पुत्रस्तपसे
 पे सुदारुणं दिव्यवर्षसहस्राणां शतवायुमभक्षत ५ उन्मुखश्चोर्ध्ववाहश्च पादांगुष्ठवरेण ह एकै न तिष्ठते व्यग्रः
 शीर्षपर्णानिलाश्रयः ६ ब्रह्मादींस्तपसा तुष्ठा नृवरं वज्रेवरं प्रदान् देवैर्देतैश्च शास्त्रास्त्रैर्विविधैर्मनुजैरपि ७ ।
 कृष्णेशानस्य चक्राद्यैरवध्यस्यां महाबलः तथेत्युक्त्वा तर्हि तां सेहेति देवान् याजयत् ८ इन्द्रत्वमकरोद्देति भीता
 ब्रह्महृदादयः हरितेशरणं जग्मु र्बुधेति जहीतान् ९ ऊचे हरि रवध्यो यं हेति देवा सुरैः सुराः महास्त्रं मे
 प्रयच्छन् हेति हन्या हितेन तं १० इत्युक्तो सेततौ देवाः गदां तां हरये ददुः दधारतां गदामाद्या देवैरुक्तो गदाधरः
 ११ गदया हेति माहृत्य देवेभ्यस्त्रिदिवंददौ क्षालनार्थं गदायत्र लोलिता विष्णुना भवत्तव भूवत द्गदालो लेती
 र्धं परमपावनं गदया दाववष्टभ्य गयासुरशिरःशिला १३ निश्चलार्थं स्थितो यस्मात्तस्मादादिगदाधरः शिला
 यां मुंडाष्टाद्रिः प्रभासो नगपर्वतः उद्यंतो गीतवादित्रो भस्मकुटो गिरिर्महान् गृध्रकुटो प्रेतकुटश्चादिपालोरवि

हेति न
 प्रर
 सव
 ७३

राम

ग.मा.
१३

13

सुसंस्कृतवाग्भिः संस्तुतं २७ विदेहकं करणकलाविवर्जितं विजन्मकं दिनकरवेदिभूषितं गदाधरं ध्वनिमु
खवर्जितं परं नमाम्यहं सततमना हि सौम्यं २८ विदेहकं पांचभौतिकदेहरहितं करणकलाविवर्जितं कार्यक
लाविवर्जितं विजन्मकं जननादिरहितं दिनकरवेदिभूषितं दिनकरः सूर्यः तस्य वेदिर्मंडलं तत्र भूषितं ध्वनि
मुखवर्जितं वाक्यात्प्रत्यक्षं उत्कृष्टं २९ मनोतिगं मतिगतिवर्जितं परं सदृश्यश्रुतिशिरसिस्तुतं बुधैः विदा ।
त्मकं कलिगतकारणानि गंगदाधरं हृदयगतं नमामितं २९ मनोतिगं अमनोगोचरं मतिगतिवर्जितं बुधैर
प्राप्तं सदृश्यं सदृश्यमेकं बुधैः श्रुतिशिरसिस्तुतं ज्ञानिभिः वेदांतवाक्ये स्थितं चिदात्मकं चित्त्वरूपं कलिग
तकारणानि गंग कलिगतकारणानि कामक्रोधादीनियेषां तेषां अप्राप्तं २९ सनत्कुमार उवाच देवैः सार्द्धं ब्रह्म
णैवं स्तुतश्चादिगदाधरः ऊचे बरानवृणीध्वं वरं ब्रह्मा तमब्रवीत् ३० शिलायां देवरूपिण्या न तिष्ठामस्त्वया
विना संस्थास्यामो त्वया सार्द्धं नित्यव्यक्तादिरूपिणा ३१ एवमस्तु श्रिया सार्द्धं स्थितश्चादिगदाधरः लोकानां
रक्षणार्थाय जगतां मुक्तिहेतवे ३२ सुव्यक्तः पुंडरीकाक्षो जनार्दन इति श्रुतेः देवैरगम्या यामूर्तिरदिभूता सना । रामः
तनी ३३ सुव्यक्तो ज्ञेयतकल्पे तु भविष्यामि तथा पुनः वाराहकल्पे ह्यव्यक्तो देवो मप्यगमत्युरा ३४ सतारणाय १३

यस्य गुहागतं दृजुहागतं। गिरिवरगौरगेहगंगिरिवरः कोलाहलस्तस्य गौरे शुद्धे गृहे वर्तमानं गणार्चितं देवग
 णैरर्चितं गदास्यास्तीति गदीतं २६ अहः श्रियं त्रिदशगुणादिसुश्रियं भवश्रियं दिति भवदारुणश्रियं कलिश्रि
 यं कलिमलमर्दनश्रियं गदाधरं नौमितमाश्रितश्रियं अहः श्रियं अहः श्रीर्यस्या त्रिदशगुणादिसुश्रियं त्रि
 दशगुणादौ देवगुणादौ सुष्ठु श्रीर्यस्य भवश्रियं भवे संसारे श्रीर्यस्य। दिति भवदारुणश्रियं। दिति भवाः दैत्याः तेषु
 हाणां संहाररूपा श्रीर्यस्य कलिश्रियं। कलौ श्रीर्यस्य। कलियुगे यस्य स्मरणमात्रेण पापराशिन द्यो भवतीत्यर्थः।
 कलिमलमर्दनश्रियं यस्य चरित्रश्रवणं कलौ मलानि पापानि तेषां प्रायश्चित्तरूपा श्रीर्यस्य आश्रितानां श्रीर्य
 स्य प्रसादान् भवति रता दृशा २७ दृढा दृढं परिदृढं गाढं संस्तुतं कामादृतं सुदृढं मरूढिरूढिगं तमाढ्यं गं दृढदु
 रिताघटौ कितं स्वढौ कितं दृढतरगोत्रसूक्तिभिः दृढात् दृढवज्रादपि दृढं परिदृढं गाढं संस्तुतं परितो दृढाः ब्रह्मा
 दयः तैरत्यंतं स्तुतं कामादृतं कामादृतं कामेन मदनेन अदृतं अप्राप्तं सुदृढं अजरामरं अरूढिरूढिगं अप्र
 कटतया सर्वपदार्थेषु संतं आढ्यं आढ्येषु विभूत्या वर्तमानं दृढदुरिताघटौ कितं वर्तमानपापिभिरप्राप्तं दृढ
 तरगोत्रसूक्तिभिः चिरं जीविनो ये मार्कंडेयादयः गोत्रे मूलभूता ये शिष्टादयः सूर्यो ज्ञानिनः तेषां सूक्तिभिः।

ग.मा.

१४

24

उपासतः
स्थितिः

एवस्ततोमहेशेनप्रीत्यास्यादिगदाधरः स्थितोदेवशिलायांचदेवैवह्मादिभिः सुरैः ५० संस्थितंमुडपृष्ठादौ
देवमादिगदाधरः स्तुवंतिपूजयतीहविष्णुलोकंजजिते ५१ धर्मार्थीप्राप्नुयाद्धर्ममर्थार्थी चार्थमाप्नुयात् कामा
नवाप्नुयात्कामोमोक्षार्थोमोक्षमाप्नुयात् वंध्याचलभतेपुत्रमभ्यर्च्यदिगदाधरं राजाविजयमाप्नोतिशूद्रसुखम
वाप्नुयात् ५२ पुत्रार्थीलभतेपुत्रान्वेदवेदांगयारगान् मनसाप्रार्थितं सर्वपूजाद्यैप्राप्नुयाद्दरैः ५३ इतिश्रीवायु
पुराणेश्वेतवाराहकल्पेगयामाहात्म्येपंचमोध्यायः ५ ॥ सनत्कुमारउवा गययात्रांप्रवक्ष्यामिष्टुनारदमुक्ति
दां निष्कृतिस्त्यहकर्तृणां ब्रह्मणागीयतेपुरा १ उद्यतश्चेद्रयांगंतुश्चाहं कृत्वाविधानतः विधायकार्यदीवेषं
कृत्वाग्रामंप्रदक्षिणां २ ततोग्रामांतरंगत्वाश्चादृशेषान्नभोजनं ततः प्रतिदिनंगच्छेत्प्रतिग्रहविवर्जितः ३ प्र
तिग्रहादुपावृत्तः संतुष्टो नियतः शुचिः अहंकारनिवृत्तोयः सतीर्थफलमश्नुते ४ यस्यहस्तौचपादौचमनश्चा
पिसुसंयतं जितेन्द्रियोधर्मशीलः सतीर्थफलमश्नुते ५ गृहाच्चलितमात्रेणगयायांगमनेप्रति स्वर्गारोहण
सोपानंयितृणांचपदेपदे २ पदेपदेश्वमेधस्ययत्फलंगच्छेत्तोगयां तत्फलंलभतेपुण्यं समग्रंनान्नसंशयः
३ ततोगयांसमासाद्यैवब्रह्मचारीसमाहितः अश्वमेधमवाप्नोतिगमनादेवनारदः ४ ततोगयांप्रवेशेनपूवती

कार्पटी
वेष्टं त्र
चर्षवेष्टं

राम
१४

कुष्ठादिव्याधिनिर्मुक्तायास्यंतिहरिमंजसा। येद्रक्ष्यंति सदाभक्त्यादेवमादिगदाधरं ३॥
 लोकानां देवानां रक्षणाय च गया शिरसि सुव्यक्तो भविष्यति नमः शयः ३५ येद्रक्ष्यंति सदाभक्त्या देवमादिग।
 दाधरं निप्राप्यंति धनं धान्यं आयुरारोग्यमेव च ३६ कलत्रपुत्रपौत्रादिगुणकीर्तिसुखानि च श्रद्धया येन म।
 स्यंति राज्यं ब्रह्मपुरं तथा ३७ भुक्त्वा ब्रजे युः सततं पुण्यं पुण्यफलनरः गंधादानेन गंधाढ्यः सौभाग्यं पुष्पदान
 तः ३८ धूपदानेन राज्याभिर्दीपादीभिर्भविष्यति ध्वजदानात्पापहानिर्योत्राकृतब्रह्मलोकभाक् ३९ श्राद्धादि
 पिंडदानेन विष्णुनयति वैपितृन् श्राद्धदानेन ये देवमंत्रेणादिगदाधरं ४० स्तोष्यंति ये समभ्यर्चयितृन् तेष्यति।
 माधवं शिवोऽपि पर्याप्रीत्या तुष्ठावादिगदाधरं ४१ शिव उवाच अव्यक्तरूपो यो देवो मुंडपृष्ठादिरूपतः फल्गु
 तीर्थादिरूपेण नमाम्यादिगदाधरं ४२ व्यक्तरूपो हियो देवो जनार्दनस्वरूपतः मुंडपृष्ठे स्वयं त्वास्तेन ४३ शि
 लायां देव रूपिण्यां स्थितो ब्रह्मादिभिः सुरैः पूजितं संस्तुतं देवन ४४ महर्षेः श्वजगतो व्यक्तस्यैकं हि कारणं अ
 व्यक्तं ज्ञानरूपं तं न ४५ यंच दृष्ट्वा तथा स्पृष्ट्वा पूजयित्वा प्रणम्य तं श्राद्धं चैव ब्रह्मलोकाप्तिर्न ४६ देहेंद्रियमनो
 बुद्धिप्राणाहंकारवर्जितं जाग्रत्स्वप्नविनिर्मुक्तं न ४७ व्यक्ताव्यक्तस्वरूपेण पदरूपेण संस्थितं सुखादिलि
 गरूपेण न ४८ नित्यानित्यविनिर्मुक्तं सत्यमानंदमव्ययं तुरीयं ज्योतिरात्मानं न ४९ सनत्कुमार उवाच ।

श.मा.
१५

25

पादक्षप्यपिंडकं निलाज्यमधुदध्यादीन्पिंडद्रव्येषु योजयेत् १९ संवन्धिनस्तिलाङ्गिश्चकुशेष्यावाहयेततः आब्रह्म
संवपर्यंतं देवर्षिपितृमानवाः २० तृण्यंतुपितरः सर्वमातृमातामहादयः अतीतकुलकोटीनां सप्तद्वीपनिवासिनां
२१ आब्रह्मभुवनाल्लोकानिदमस्तुतिलोदकं पितापितामहश्चैवतथैवप्रपितामहः २२ मातापितामहीचैवतथैवप्र
पितामही मातामहस्तपिताचप्रमातामहकादयः २३ तेषापिंडो मया दत्तो ह्यक्षप्यमुपनिष्ठतु मुष्टिमात्रप्रमाणं च
आद्रोमल्लकमात्रकं २४ शमीपत्रप्रमाणेन पिंडं दद्याद्गयाशिरे उद्धरेत्सप्तगोत्राणां कुलमेकोत्तरं शतं २५ पितुर्मा
तुश्चभार्यायादुहितुर्भगिन्यास्तथा पितृष्वसुः मातृभगिन्याः सप्तगोत्राप्रकीर्तिता २६ चतुर्विंशश्चविंशश्चषोडशश्च
दशोवहि रुद्रादशवसुश्चैवकुलान्येकोत्तरं शतं २७ अस्मत्कुले मृताये च गतिर्येषां न विद्यते आवाहयिष्येताम्
वानूकुशष्टैतिलोदकैः २८ मातामहकुले ये च गतिर्येषां न विद्यते आवा० २९ वंधुवर्गकुले ये च गतिर्येषां न वि
द्यते आवा० ३० इत्येतैः सजलैर्मन्त्रैर्दर्मेषु ध्यानवान्पितृन् आवाह्याभ्यर्च्यतेभ्यश्चपिंडान्दद्यात्तयथाक्रमं
३१ अस्मत्कुले मृताये च गतिर्येषां न विद्यते तेषामुद्धरणार्थाय द्दमपिंडं दद्यात्सह ३२ मातामहकुले ये च गतिर्येषां
न विद्यते तेषामुद्धमुद्धरणार्थाय ३३ वंधुवर्गकुले ये च गतिर्येषां न विद्यते तेषां ३४ अजातदंताये केचित्ये च ग

रामः
१५

स्तिमहानदी तत्रतोयं समुत्पाद्य स्नातव्यं निर्मले जले ५ देवादींस्तर्पयित्वा तु श्राद्धं कृत्वा यथाविधिः स्ववेदशा
 खागदितमर्घ्यावाहनवर्जितं ६ अपरेहि शुचिर्भूत्वा गच्छेच्च प्रेतपर्वतं ब्रह्मकुण्डे ततः स्नात्वा देवादींस्तर्पयेत्सु
 धीः ७ कुर्याच्छ्राद्धं संपिंडानां प्रयतः प्रेतपर्वते प्राचीनावीतिना भाव्यं दक्षिणाभिमुखः स्मरन् ८ कव्यवालो न
 लः सोमो यमश्चैवार्यमातया अग्निश्चातावर्हिषदः सोमयाः पितृदेवताः ९ आगच्छंतु महाभागा युष्मदीभीरक्षिता
 स्त्विह मदीयाः पितरो ये च कुले जाता सनाभयः १० तेषां पिंडप्रदानार्थं मागतोऽस्मि गयामिमां ते सर्वे नृपिमाया
 तु श्राद्धेनानेन शाश्वती ११ आचम्योत्क्वा तु पंचाङ्गं प्राणायामं तु यत्नतः पुनरावृत्तिरहितं ब्रह्मलोकातिहेतवे
 १२ एवं च विधिवच्छ्राद्धं कृत्वा पूर्वयथाक्रमं पितृनावाह्यचाभ्यर्च्य मंत्रैः पिंडप्रदो भवेत् १३ तीर्थे प्रेतशिलादौ
 च चरुणा सद्युतेन च प्रक्षाल्य पर्वतस्थानं पंचगव्यैः पृथक् पृथक् १४ स्वमंत्रैरथ संपूज्य पदे च पदं देवतं यावं
 निलामनुष्यैश्च गृहीताः पितृकर्मसु १५ गच्छन्ति भीतास्त्वसुराः सिंहं दृष्ट्वा यथा मृगाः अएका सुचवृद्धौ च गया
 यां च मृते हनि १६ मातुः श्राद्धं पृथक् कुर्यादन्यत्र पतिना सह वृद्धिश्चादंतु मात्रादि गयायां पितृपूर्वकं १७ पाद
 पूर्वसमारभ्य दक्षिणाग्रैः कुक्षौः क्रमात् पित्रादिनां समास्तीर्य तेषां गृह्योक्तमाचरेत् १८ सकुनामुष्टिमात्रेण द

ग.मा.
१६

वशहयेस्मिन्ममदासभूताभृत्यास्तथेवाश्रितसेवकाश्च ५३ मित्राणिसख्यः पशवश्च वृक्षादद्याश्चस्पृष्टाश्च क्षतोपकाराः
जन्मान्तरं ये मम संगताश्च तेभ्यः स्वधापिंडमहं दहामि ५४ एतांश्च सर्वमंत्रां स्त्रीलिङ्गां तान्समूह्य च। पिंडं दद्याद्यपूर्वे स्त्री।
णां मा आदिकात् क्रमात् ५५ स्वगोत्रे परगोत्रे च दंपत्योः पिंडदानतः अपृथक् निष्फलं आर्द्धपिंडेषूदकतर्पणं ५६ पिंडपा
त्रितिलान् कृत्वा पूरयित्वा शुभोदकैः परिषिञ्चन्निधा सर्वान्प्रणिपत्य क्षमापयेत् ५७ क्षमापनमंत्रः॥ ये च वोत्र ये चास्माना
शंसते यांश्च वोत्र याश्चास्माना शंसते ते च वहतांताश्च वहतां तृप्यन्तु भवन्तस्तृप्यन्तु भवन्तस्तृप्यन्तु तृप्यन्तु तृप्यन्तु। पुत्रान्योत्रान
मिव ह्यंतीरापो मधुमतीरिमाः स्वधापितृभ्यो अमृतं दुहाना आपो देवी रुभया स्तपेयतु पितृन् नृविमृज्य च। चम्य साक्षिणः आव
येत्सुरान् साक्षिणः संतु मे देवाः ब्रह्मेशानादयस्तथा ५८ मया गयां समासाद्य पितृणां निष्कृतिः कृता आगतोऽस्मि गयां देवपितृ
कार्ये गदाधरः ५९ त्वमेव साक्षी भगवन् अनृणो ह्यक्रुणत्रयात् सर्वस्थानेषु चैव स्यान्पिंडदानं तु नारद ६० प्रेतपर्वतमारु
ह्य कुर्यातीर्थेषु च क्रमात् तिलमिश्रास्ततः सक्तूनि क्षिपेत्प्रेतपर्वते ६१ अपसव्येन देवर्षे दक्षिणाभिमुखः क्रमात् येकेचित्
प्रेतरूपेण वर्तन्ते पितरो मम ६२ ते सर्वे तृप्तिमायां तु सक्तुमिस्तिलमिश्रितैः आब्रह्मस्तं वपयेत्तं यत्किंचित्सचराचरं ६३ म
या दत्तेन तोयेन तृप्तिमायां तु सर्वशः प्रेतत्वाच्च विमुक्ताः स्युः पितरस्तस्य नारद ६४ प्रेतत्वं तस्य माहात्म्यात् कुले चापि न वि
द्यते नाम्ना प्रेतशिलाख्याता गयाशिरसि ६५ तीर्थमंत्रादिरूपेण स्थितश्चादिगदाधरः ६६ इति श्रीवायुपुराणे प्रेतवा

१६

असिपत्रवनेघोरेकुंभीपाकेचयेगताः तेषामु० ४१॥ तु० ४॥

भेषपीडिताः तेषामु० १३४ अग्निदग्धाश्च ये केचित्नाग्निदग्धास्तथापरे विद्युच्चौरहता ये च तेभ्यः ३६ दावदाहे ।
मृता ये च सिंहव्याघ्रहताश्च ये दंष्ट्रिभिः शृंगिभिर्वापितेभ्यः ३७ उद्धधनमृता ये च विषशस्त्रहताश्च ये आत्मनोघा-
तिनो ये च तेभ्यः ३८ अरण्ये वर्त्मनिरणेषु धयात्तृषयाहताः भूतप्रेतपिशाचाश्च तेभ्यः ३९ रौरवेचांधतामिश्रेका-
लसूत्रे च ये गताः तेषामु० ४० अनेकयातना संस्थाप्रेतलोकं च ये गताः तेषामु० ४१ असंख्ययातना संस्थाप्रे-
तीता यमशासनैः तेषामु० ४२ नरकेषु समस्तेषु यातनायां च संस्थिताः तेषामु० ४३ पशुयोनिगता ये च पक्षि-
कीटसरीसृपा अथ वा वृक्षयोनिस्था तेभ्यः ४४ जात्यंतरसहस्रेषु भ्रमंतः सेनकर्मणा मानुष्यदुर्लभं येषां ते-
भ्यः ४५ दिव्यंतरिक्षभूमिष्ठाः पितरो वांधवाः दयः मृता असंस्कृता ये च तेभ्यः ४६ ये केचित्प्रेतरूपेण वर्तन्ते
पितरो मम ते सर्वे तृप्तिमायां तु पिंडेनानेनाश्चर्त्तन् ४७ ये वांधवा वांधवा वाये न जन्मनि वांधवाः तेषां पिंडो मया
दत्तो ह्यक्षेप्यमुपतिष्ठतु ४८ पितृवंशे मृता ये च मातृवंशे तथैव च गुरुश्च श्वरवंधूनां ये चान्ये वांधवा दयः ४९
ये मे कुले लुप्तपिंडाः पुत्रदारेर्विवर्जिताः क्रियालोपगता ये च जात्यंधा पंगवस्तथा ५० विरूपा आमगर्भाश्च ज्ञा-
ताः ज्ञाताकुले मम धर्मपिंडो मया दत्तो ह्यक्षेप्यमु० ५१ आब्रह्मणो ये पितृवंशजाता मातृस्तथा वंशभवा महीयाः

ग.मा.
१७

१५ तानिस्नानुं समायांति फल्गुतीर्थे सुरैः सह गंगापादोदकी विष्णोः फल्गुः ह्यदिगदाधरः १६ स्वयं
हिद्रवरूपेण तस्माद्गंगाधिकं विदुः अश्वमेधसहस्त्राणां सहस्रं यः समाचरेत् १७ नासौ तत्फलमाप्नोति फल्गुतीर्थे य
दाप्नुयात् फल्गुतीर्थे विष्णुजले करोमि स्नानमादृतः १८ पितृणां विष्णुलोकाय भुक्तिमुक्तिप्रसिद्धये फल्गुतीर्थे नरः ।
स्नात्वा तर्पणं श्राद्धमाचरेत् १९ स पिंडं स्वसूत्रोक्तं न मेदथ पितामहं नमः शिवाय देवाय ईशानपुरुषाय च २० अघोरवा
मदेवाय सद्योजाताय शंभवे फल्गुतीर्थे नरः स्नात्वा दृष्ट्वा देवं गदाधरं २१ आत्मा
नंतरयेत् सद्यो दशपूर्वा न दशापरान् नत्वा गदाधरं देवं मंत्रेणानेन पूजयेत् २२ ॐ नमो वासुदेवाय नमः संकर्षणाय च ।
प्रद्युम्नायानिरुद्धाय श्रीधराय च विष्णवे २३ पंचतीर्थी नरः स्नात्वा ब्रह्मलोकं नयेत् पितृन् अमृतैः पंचभिः स्नानं पुष्पव
स्नाद्यलंघनं २४ न कुर्याद्योगदापाणिं तस्य श्राद्धमपार्थक्यं नागकूटाद्भृङ्गकूटाद्युपाचोत्तरमानसात् २५ एतद्ग
याशिरः प्रोक्तं फल्गुतीर्थं तदुच्यते मुंडपृष्ठे न गन्धस्नात् फल्गुतीर्थं मनुजैः २६ तत्र श्राद्धादिना सर्वपितरो मोक्षमा
प्नुयुः सुखगयासुरस्यैतत्तस्माच्छ्राद्धमथाक्षयं २७ प्रथमे हि विधिः प्रोक्तो द्वितीये दिवसे व्रजेत् धर्मारण्ये तत्र धाम राम
मेतस्माच्च न्नमकारयत् गमतां ब्रह्मलोकाप्तिर्भवत्येव हि नारद मत्तं गन्वाप्ययस्नात्वा तर्पणं श्राद्धमाचरेत् गत्वा १७

गृहकल्पे गयामाहात्येषोऽध्ययः ६ सनत्कुमार उवाच आदौ तु पंचतीर्थेषु चोत्तरे मानसे विधि आचम्य कुशहस्तेन शिर
 आभ्युक्ष्य वारिणा १ उत्तरे मानसे गच्छन्मंत्रेण स्नानमाचरेत् उत्तरे मानसे स्नानं करोम्यात्मविशुद्धये २ सूर्यलोकादिसंसिद्धिः
 सिद्धये पितृमुक्तये स्नात्वाथ तर्पणं कृत्वा आहूय कृत्वा सपिंडकं ३ मानसं हि सरोयस्मात्तस्मादुत्तरमानसं सूर्यं नत्वा च पितृनाथ
 सूर्यलोकं नयेत् पितृन् ४ ओं नमो मानवे भर्त्रे सोममौमद्वरूपिणे जीवभार्गवशनैश्चरराहुकेतुस्वरूपिणे ५ उत्तरात् मानसा
 न्मौनिर्ब्रजे दक्षिणमानसं दक्षिणे मानसे चैव तीर्थत्रयमुदाहृतं ६ स्नात्वा तेषु विधानेन कुर्याच्छ्राद्धं पृथक् पृथक् उदीचती
 र्थमित्युक्तं तत्रोदीच्या विमुक्तिदं ७ अत्र स्नानोदिव्यानि स्वशरीरेण मानवः मध्ये कनरवलंगी र्थं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ८ स्ना
 त्वा कनकवद्भानि नरो याति पवित्रतां तस्य दक्षिणभागे च तीर्थं दक्षिणमानसं ९ दक्षिणे मानसे स्नानं करोम्यात्मविशुद्धये
 सूर्यलोकादिसंसिद्धिः सिद्धये पितृमुक्तये १० ब्रह्महत्यादिपापौघघातनाय विमुक्तये दिवाकरकरो मीह स्नानं दक्षिणमान
 से ११ सूर्यं नत्वा च स्मृत्वा च सूर्यलोकं नयेत् पितृन् नमामि सूर्यं तत्पुं र्थं पितॄणां तारणाय वै १२ पुत्रपौत्रधनैश्चर्य आयुरोग्य
 वृद्धये अनेन स्नानपूजादि कुर्याद्ब्राह्मणमुत्तमं १३ कृत्वा नत्वा च मौनार्कमिमं मंत्रमुदोस्येत् फल्गुतीर्थं व्रते तस्मात्
 र्वतीर्थोत्तमोत्तमं १४ मुक्तिर्भवति पितॄणां कर्तॄणां तारणाय च ब्रह्मणा प्रार्थितो विष्णुः फल्गुरूपो भवत्युरा १५ दक्षिणा
 गिहृतं नूनं तद्भवं फल्गुतीर्थकं तीर्थानि सानि सर्वाणि भुवने-

ग. मा.

१८

18

विष्णुरूपं प्रसिंचामि पितॄणां मुक्तिहेतवे एको मुनिः कुंभकुशाग्रद्वजो आप्रस्य मूले सलिलं ददानः आमाश्वसि
 कापितरश्च नृणां एका क्रिया द्वयार्थं करी प्रसिद्धा ४१ ततो यमवलिं क्षिप्त्वा मंत्रेणानेन संयुतः यमराजधर्मराजो
 निश्चलार्थे व्यवस्थितो ४२ ताभ्यां वलिं प्रदास्यामि पितॄणां मुक्तिहेतवे ततः श्वानवलिं क्षिप्त्वा मंत्रेणानेन संयुतः ।
 ४२ श्वानौ द्वौ श्यामसवलो वै वस्वतकुलोद्भवौ ताभ्यां वलिं प्रदास्यामि रक्षेतां पथि सर्वदा ४३ ततः काकवलिं क्षि
 प्त्वा पुनः स्नानं समाचरेत् ऐन्द्रवारुणवायव्याभ्यां वै नैऋतास्तथा ४४ वायसाः प्रतिगृह्णन्तु भूम्यापिंडं मयोद्दिश
 तं फल्गुतीर्थं चतुर्थे हि स्नानादिकं समाचरेत् ४५ गयाशिरस्य यत् श्राद्धं पदे कुर्यात्स पिंडं साक्षाद्गयाशिरस्तत्र
 फल्गुतीर्थं श्रितं कृतं ४६ नगाज्जनाईनात् ब्रह्मकृपादुत्तरमानसात् एतद्गयाशिरः प्रोक्तं फल्गुतीर्थं तदुच्यते ४७
 पितामहं समासाद्य वा वदुत्तरमानसात् फल्गुतीर्थं तु विज्ञेयं देवानामपि दुर्लभं ४८ क्रौंचपादात् फल्गुतीर्थं याव
 त्साक्षाद्गयाशिरः मुखं गयासुरस्यैव तस्माद्ब्रह्ममथाक्षयं ४९ मुंडपृष्ठान् नगाधस्तात्साक्षात् फल्गुतीर्थं आ
 द्यो गदाधरो देवो व्यक्ताव्यक्तो व्यवस्थितः ५० विष्वादिपदरूपेण पितॄणां मुक्तिहेतवे तत्र विष्णुपदं दिव्यदर्शनं
 पापनाशनं ५१ स्पर्शनं पूजनं चैव पितॄणां दत्तमक्षयं श्राद्धं सपिंडं कृत्वा कुलसाहसमात्मनः ५२ नयेद्दिष्णु

राम

१८

नत्वा मन्त्रं गेशमिमं मन्त्रमुदीरयेत् २७ प्रमाणं देवताः संतु लोकपालाश्च साक्षिणः मया गत्य मन्त्रं गेशमिन् पितृणां
निष्कृतिः कृता २८ यत्कूपयूपयोर्मध्ये सर्वान् तारयते पितृन् धर्मधर्मेश्वरं नत्वा महावौत रुन्ममेत् २९ नमस्तेश्व
त्यराजाय ब्रह्मविष्णुमहेश्वरः बोधिद्रुमाय पितृणां कर्तृणां तारणाय च ३० एकादशो सिरुद्राणां वसूनामष्टमो
वसुः नारायणो सिदेवानां वृक्षराजो सिपिप्यल अश्वत्थरूपिण देवं शंखचक्रगदाधरं नमामि पुंडरीकाक्षं शंख
रूपं धरं हरिं येऽस्मात्कुले मातृवंशे बांधवा दुर्गतिं गताः त्वद्दर्शनात् स्पर्शनाच्च स्वर्गं तिंयंति तेऽक्षये ३१ कृण्वयं मा
यादत्तं गया मागत्य वृक्षराट् स्वत्प्रसादान् महापाया द्विमुक्तो हं भवार्णवात् ३२ तृतीये ब्रह्मशिरसि स्नात्वा आहंस पिंड
कं कृत्वा सर्वप्रमाणेन मन्त्रेण विधिवत्सुतः ३३ स्नानं करोमि तीर्थे स्मिन् कृण्वयं विमुक्तये आद्याय पिंडदानाय तर्प
णाय विशुद्धये ३४ तत्कूपयूपयोर्मध्ये ब्रह्मलोकं नयेत् पितृन् गयां कृत्वा क्षितौ यूपो ब्रह्मणा यूप इत्यपि ३५ कृत्वा ब्र
ह्मसरः आहंस सर्वान् तारयते पितृन् यूपप्रदक्षिणी कृत्य वाजपेयफलं लभेत् ३६ ब्रह्माणं च नमस्कृत्य ब्रह्मलोकं न
येत् पितृन् ॐ नमो ब्रह्मणे जायजगज्जन्माधिकारिणे ३७ भक्तानां च पितृणां तारणाय नमो नमः गोप्रचारसमीपे
स्था आम्ना ब्रह्मप्रकल्पितां ३८ तेषां सिंचनमात्रेण पितरो मोक्षगामिनः आम्न ब्रह्मसरोद्भूतं सर्वदेवमयं तरुं ३९

धि२

च२

ग. मा.
१९

79

हिरण्मयायपिंडकं भारद्वाजस्ततः पिंडं दातुं कृष्णाय चोद्यतः ६७ श्वेतोदृश्यो ब्रवीत् तत्र पुत्रस्त्वहिममौरसः कृष्णो
ब्रवीन्ममक्षेत्रंततो मे देहि पिंडकं ६८ शुक्लो ब्रवीत्स्वोरिणीयं पुत्रस्त्वहिममौरसः स्वरिण्यथा ब्रवीद्वाक्यं क्षत्रिणे
वीर्यिणे ततः भारद्वाजस्ततः पिंडकं श्यपस्य पदे ददौ ६९ हंसयुक्तविमानेन ब्रह्मलोकमुभोगतौ रामोरुद्रपदे
आदौ पिंडदानाय चोद्यतः ७० पिता दशरथः स्वर्गं प्रसार्य करमागतः नादात्पिंडं करे रामो ददौ रुद्रपदे ततः ७१
शास्त्रार्थानि क्रमादौ तोरामं दशरथो ब्रवीत् तारितो हं त्वया पुत्र रुद्रलोकमवाप्नुयां ७२ हस्ते पिंडं प्रदानेन स्वर्गं
तिर्नहि मे भवेत् त्वंच राज्यं चिरं कृत्वा पालयित्वा द्विजान्मजाः ७३ यज्ञान्सदक्षिणान् कृत्वा विष्णुलोकं त्रिजिष्वापि पुण्यं
यो ध्याजतेः सार्धं पक्षिकीटादिभिः सह ७४ इत्युक्त्वा सो दशरथः रुद्रलोकं परं ययौ भीष्मो विष्णुपदे दिव्ये आजुहाव
स्वकान्पितृन् ७५ आदृक्त्वा द्यतो दातुं पित्रादिभ्यश्च पिंडकं पितुर्विनिर्गतौ हस्तौ गयाशिरसि संतनोः ७६ नादा
त्पिंडं करे भीष्मो ददौ विष्णुपदे ततः शांतनुः प्राह संतुष्टः शास्त्रार्थे निश्चलो भवः ७७ त्रिकालदृष्टिर्भवतु अंते विष्णु
श्रुते गतिः स्वर्ग्या मरणचास्त इत्युक्त्वा मुक्तिमागतः ७८ कनकेशं च केदारं नरसिंहं च वामनं रथमार्गं समभ्यर्च्य
पितृन् सर्वं श्रुतारयेत् ७९ गयाशिरसि यः पिंडान् येषां नाम्ना तु निर्वपेत् नरकस्था दिवं याति स्वर्गस्था मोक्ष

रामः
१९

पददिव्यं अनंतशिवमव्ययं आहुं कृत्वा रुद्रपदेन येत्कुलशतं नरः ५३ सहात्मानं शिवपुरं तथा ब्रह्मपदेन नरः ब्रह्म
 लोकं कुलशतं समुत्पन्नयेत्पितृन् ५४ दक्षिणाग्निपदे आहुं वाजपेयफलं लभेत् गार्हपत्यपदे आहुं राजसूय
 फलं लभेत् ५५ आहुं कृत्वाऽहवनीयेपदे अश्वमेधफलं लभेत् आहुं कृत्वा सभ्यपदे ज्योतिषोमफलं लभेत् ५६ ॥
 आवसथ्यपदे आहुं सोमलोकं नयेत्पितृन् आहुं कृत्वा शक्रपदे इंद्रलोकं मवाप्नुयात् ५७ अगस्तेऽश्वपदे आहुं पितृ
 ब्रह्मपुरं नयेत् कौचमातंगयोः आहुं ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् आहुं सूर्यपदे पंचपापिनोर्कं पुरं नयेत् कार्तिकेयप
 दे आहुं शिवलोके नयेत्पितृन् ५९ गणेशस्यपदे आहुं रुद्रलोकं नयेत्पितृन् गजकर्णिकायां तर्पणं कृत्वा निर्मलं
 स्वर्नयेत्पितृन् ६० अन्येषां च पदे आहुं पितृन् ब्रह्मपुरं नयेत् सर्वेषां काश्यपं श्रेष्ठं विष्णुं रुद्रस्य वा पदं ६१ ब्रह्म
 णोऽपि पदं श्रेष्ठं सर्वेषां तत्र कीर्तितं । प्रारंभे परिसमाप्तौ च तेषां मन्यतमं स्मृतं ६२ श्रेयस्करं भवेत्तत्र आहुं कर्तुं श्वनार
 द कश्यपस्यपदे दिव्ये भारद्वाजो मुनिः पुरा ६३ आहुं कृत्वा द्यतो दातुं पित्रादिभ्यश्च पिंडं कृत्वा शुक्लोत्तरो हस्तो प
 दमुद्भिद्य निर्गतौ ६४ दृष्ट्वा हस्तद्वयं तत्र मुनिः संशयमागतः ततः स्वमातरं शान्तां भारद्वाजश्च पृष्ठवान् ६५ कश्यप
 स्यपदे दिव्ये कृष्णे शुक्लेऽथ वाकरे पिंडो देयो मया मातर्जानां सिपितरं वद ६६ शान्ता उवाच भारद्वाज महाशत्रुदे

ग.मा.
२०

यो भवन्तं च वंदे श्रीपितामहं ९४ इति श्रीवायुपुराणे श्वेतवाराहकल्पे गयामहात्म्ये सप्तमोऽध्यायः ७ । सनत्कुमार उ-
वाच यज्ञचक्रे गयो राजा बहून् बहू दक्षिणं यत्र द्रव्यसमूहानां संख्या कर्तुं न शक्यते स्थिता गयामन्तानां पर्वताः
पंचविंशतिः १ शिकता वायथालोके यथा च दिवितारकाः तथा बहुसुवर्णाद्यै रसंख्याताः सुदक्षिणाः २ नैवेह केचिदि-
हन करिष्यन्ति तथा परे प्रविशन्ति द्विजास्तदा देशे देशे सुपूजिताः ३ गयं विष्वाद्यस्तथा वरं ब्रूहीति चाब्रुवन् गय-
स्तान्मार्थयामास विप्राश्चाश्रये पुरा ४ ब्रह्मणा ते द्विजापूताः भवन्तु क्रतुपूजिताः गयाम्प्राद्विधानाय द्विजासूताश्च
तुर्दश ५ तेषां वाक्यं प्रकुर्वीत यदि ब्रह्मा स्वयं भवेत् गौतमं काश्यपं कौत्सं कौशिकं कण्वमेव च ६ भारद्वाजं ह्यो-
शनसं वात्सं याराशरं तथा सनत्कुमारं मांडव्यं लोकाक्षिं लोमशं महत् ७ वाशिष्ठं च तथा त्रयंगोः त्राण्येषां च तुर्द-
श गयपुरीति मन्त्राख्याता ब्रह्मपुरं तथा ८ एवं मस्तु वरं दत्वा तथा चांतर्दधुसुराः गयाम्भोगान्संभुज्य विष्णु-
लोकं परं ययौ ९ विशालायां विशालो भूद्वाज पुनो ब्रवीद्विजान् कथं पुनादेषां मे स्युः विशालं चाब्रुवन् द्विजाः १० ग-
यायां पिंडदानेन तव सर्वं भविष्यति विशालोऽपि गयाशौर्षे पिंडदः पुत्रवान्भूत् ११ दक्ष्णाकोशे सितं रक्तं कृष्णं पुरुष-
मब्रवीत् केयूरं तेषु चैवैकः सितः प्रोच विशालकं १२ अहं सितस्ते जनक इद्रलोकादिहागतः मम पुत्रपितार-

राम
२०

माप्नुयुः ८० गयाशिरसि यः पिंडं शमीपत्रप्रमाणतः कंदमूलफलाद्यैर्वा दद्यात्स्वर्गेनयेत्पितृन् यदानीपत्रदृश्यते
विष्ण्वादीनां तदग्रतः श्राद्धं कृत्वा तेषु पिंडान्तेषां लोकं नयेत्पितृन् ८२ सर्वत्र मुंडपट्टाद्विपादैरेभिः सुलक्षितः प्र
याति पितरः सर्वे ब्रह्मलोकमनामयं ८३ पंचमेहि गदालोले स्नानं कृत्वा सपिंडकं श्राद्धं पितृन् ब्रह्मलोकं नयेदा
त्मानमेव च ८४ गदालोलमिति ख्यातं सर्वेषां मुनमो नमं हेत्यासुरस्य यच्छिर्षं गदया द्विधा कृतं ८५ यतः प्रक्षालिता
तीर्थे गदालोलं ततः स्मृतं गदालोले महती तीर्थे गदा प्रक्षालने वरे ८६ स्नानं करोमि शुद्ध्यर्थं मह्यया यस्वराक्षये ब्रह्मप्र
कल्पितान् विप्रान् भोजयेतोषयेततः ८७ तैस्तुष्टैः क्षोषिताः सर्वाः पितृभिः सह देवताः कृते श्राद्धे क्षयवटे अन्लेनैव प्र
यत्नतः दद्यान् त्वाचसं पूज्य वटेशं च समाहितं ८८ पितृन् नयेत् ब्रह्मलोकमक्षयं च सनातनं वटदृक्ष समीपे च
शकेनाप्युदकेन वा ८९ एकस्मिन् भोजिते विप्रे कोटिर्भवति भोजिता गयायां धर्मपट्टे च शिरसि ब्रह्मणस्तथा गया
शीर्षे वटे चैव पितृणां दत्तमक्षयं देयं दानं षोडशकं गयातीर्थपुरोधसे ९० वस्त्रगंधादिभिः सम्यक् संपूज्य च प्रय
त्नतः एकाग्रेणैव वटस्याग्रे यः शोभे योगनिद्रया ९१ बालरूपधरस्तस्मै नमस्ते योगशायिने संसारदक्षशस्त्रायां श
षयापहराय च ९२ अक्षय्यब्रह्मसन्ने च नमो क्षय्यवदाय वै कदा साहेश्वरा लोकाः येन तस्माद्गदाधरः ९३ लिंगरू

ग. मा. २१ न्तिका मय्या प्राची सरस्वती तीर्थे स्नात्वा चापियथाविधि २८ संध्या मुया ससायान्हे विष्णु लोकं नयेत् पितृन् बहुजन्म
 कृतान् संध्या लोपान्मुक्तस्त्रिं संध्यं कृत २९ विशालायां लेलिहान तीर्थे च भरताश्रमे पादं किंते मुंडा पृष्ठे गदा धा-
 र समीपतः ३० तीर्थे च काश गंगायां गिरिकर्ण मुखेषु च स्नातोऽथ पिंड प्रदो ब्रह्म लोकं कुलशतं नयेत् ३१ देवैर्नद्यां
 वैतरिण्यां स्नातः स्वर्गं नयेत् पितृन् स्नातो गोदावरी तीर्थे त्रिः सप्त कुलमुद्धरेत् ३२ सत्यं सत्यं पुनः सत्यं वैतरण्यां
 तु नारद एकविंशति कुलान्याश्रुतारयेन्नान्न संशयः ३३ यमद्वारे महाघोरिया सा वैतरणी नदी तामहंतुं मिच्छा-
 मि हृस्मां गां प्रददन्निभां ३४ अशक्तो यदि वा शक्तो गां प्रदद्याद्भिजातये या सा वैतरणी नाम नदी त्रैलोक्यविश्रुता
 सा वतीर्णा महाभागा पितृणां तारणाय च ३५ विरात्रो यो शणैर्नैव तीर्थं भिग्नमेन च अदत्त्वा कोचनं गाश्च हरि-
 द्रो जायते नरः ३६ घृतकुल्या मधुकुल्या देविका च महानदी शिलायां संगमो यत्र तीर्थं यत्र मधुश्रवा ३७ अयुतं
 चाश्वमेधानां स्नानं कृत्स्नं भ्यते नरः श्राद्धं स पिंडं कृत्वा पिंडदानं तथैव च ३८ कुलानां शतमुत्सृत्य विष्णु लोकं
 नयेत् पितृन् दशाश्वमेधिके हंसे तीर्थे चामरकंदके ३९ कोटि तीर्थे रुक्मिणी कुंडे पिंडदः स्वर्गं नयेत् पितृन् वैतरि-
 ण्यां घृतकुल्यां मधुकुल्यां तथैव च ४० कोटि तीर्थे नरः स्नात्वा दृष्ट्वा कोटीं श्वरं च यत् कोटिजन्म भवेद्दिप्रोधना

राम

२१

तोत्रह्यहापापकृतमः १३ अयं पितामहः कृष्णः कृष्णयोयेन विनिताः आवीचिनरकं प्राप्नोमुक्तौ त्वयिं डदानतः १४
 मुक्तिः कृता त्वया पुत्रव्रजामः स्वर्गमव्ययं तातं पितामहं चैव तथैव प्रपितामहम् १५ प्रीणयामीति यतो यं त्वया दत्तम्
 मरिंदम तेनास्मद्युगपद्योगो जातो वाक्येन स तम १६ एवं पुत्रैः पित्राणां च कर्तव्या मुक्तिरुजमा त्वं च राज्यं चिरं कृत्वा
 भुक्त्वा भोगा सुदुर्लभा न् १७ यज्ञान्सदक्षिणान् कृत्वा अंते विष्णुपुरं ब्रज तत्र भोगैः सुतृप्तः स्वमंते सोऽक्षमवाप्य
 सि एवं लब्ध्वं वरं राजा राज्यं भुक्त्वा दिवंगतः १८ प्रेतराजसहस्रैर्गोया आह्वय दिवंगतः प्रेतः कश्चित् स्वमुत्तमार्थम्
 वणिजं कंचिदब्रवीत् १९ मम नाम्ना गगया शीर्षे पिंडं निर्वापणं कुरु प्रेतभावविमुक्त्यर्थं त्वं गृहस्थं धनं मम २० तद्
 नं सर्वमादाय गगया यज्ञे व्ययं कुरु षोडशे पंचभागाश्चतुर्भ्यं वै दत्तवानहं २१ स्वनामानि यथा न्यायं सम्यगाख्यात
 वानरहः गत्वा वणिक् गगया शीर्षे प्रेतराजाय पिंडं २२ प्रददौ मनुजेः सार्द्धं स्वपितृभ्यस्ततो ददौ प्रेताः प्रेतत्वं निर्मु
 क्ताः वणिक् स्वगृहमागतः २३ एवं गगयस्त्र्यंशं भोश्चक्षेत्रं विष्णोः स्वयं भुवः उपोषितो यगायत्री तीर्थं महानदी स्थि
 ते २४ गगयत्र्या पुरतः स्नात्वा प्रातः संध्यामुपासयेत् आहुतं पिंडं कं येषां नयेत् ब्रह्मण्यं तां कुलं २५ तीर्थे सा
 मुद्यते स्नात्वा सा विष्णुपुरतो नरः संध्यामुपास्य मध्याह्ने नयेत् कुलशतं दिवं २६ पिंडदानं ततः कुर्यात्पितृणां मु

ग.मा.
२२

२२

५५ स्वर्गत्रजशरीरेण भ्रातृभिः पार्श्वगैः सह दृष्टिमान्नेण संपूतान्तरकस्थाद्विबंनय ५६ इत्युक्त्वा प्रययौ पांडुः शाश्व-
तं पदमव्ययं मतंगस्य पदेश्चादौ ब्रह्मलोकं नयेत्यित् ५७ निर्मथ्याग्निं शमीगर्भो विधिर्विष्णवादिभिः सह लभेती-
र्थं तु यज्ञार्थं त्रिषु लोकेषु विश्रुतं ५८ मखसंज्ञं च ततीर्थं पितृणां मुक्तिदायकं पितृन् स्वर्गं लयं नत्वा संगमे गार-
के श्वरो गयाकूपे पिंडदानादश्वमेधफलं लभेत् ५९ भस्मकुटे भस्मनाथः स्नात्वा तारयते पितृन् त्यक्त्वा पापं भवे-
त्मुक्तः संगमे स्नानमाचरेत् ६० द्यौतपादोथ निःक्षीरा संगमे स्नानं कृन्नरः आदौ रामपुष्करिण्यां ब्रह्मलोकं न-
येत्यित् ६१ सुषुम्नां च महाकुल्यां त्रिःसप्तकुलमुद्धरेत् स्नातो नत्वा वशिष्ठेशं ततीर्थं चाश्वमेधमाकृ इष्टिं
च त्रोश्वमेधारव्यां वशिष्ठो मुनिः सत्तमः ६२ दृष्टितो निर्गतः शंभुः वरं वृणु वशिष्ठक प्राहेति तं वशिष्ठो पिशिवतु
ष्टोसि मे यदि ६३ वास्तव्यं चान्नदेशे च तथेत्युक्त्वा शिवः स्थितः पिंडदो धेनुकारण्ये कामधेनुपदेषु च ६४ ॥
स्नात्वा आद्यार्थं संपूज्य ब्रह्मलोकं नयेत्यित् ६५ कर्द्दमालये गयानाभौ मुंडपृष्ठसमीपतः ६५ स्नात्वा आद्यादि
कृत्वा पितृणां मनुष्या भवेत् फलं चंडीशमशानाक्षीसंगलाद्याः समर्चयेत् ६६ गयायां च वृषोत्सर्गान् त्रिःसप्त-
प्रकुलमुद्धरेत् यत्र तत्रास्थिता देवाः क्रुष्योपि जितेन्द्रियाः ६७ गयोगजोगयादित्योगायत्री च गदाधरः गया

रामः
२२

होवेदपारगः ४१ मार्कडेयेश कोटीशोनत्वास्यापित्ततारकः रुक्मपारिजातकवनेपार्वत्यासहशंकरः ४२ रह
 सेसंस्थितोरम्येवर्षाणामयुतंपुरा मरीचिः फलपुष्पार्थपारिजातकवनंगतः ४३ दृष्ट्वा शशोमहेशनयस्मात्सुष
 विघातकः दुःखीभवेनितद्गात्रामरीचिस्तुष्टुवेषिवं ४४ तुष्टुः प्रोवाचतंशंभुः दृणीष्ववरमुत्तमं शायाद्रवतुमुक्ति।
 मेमरीचिः प्राहशंकरं ४५ भवेद्गयायांमुक्तिस्तेशिवोक्तः प्रययौगयां शिलास्थितस्तपसेयेसर्वेषांदुष्करंचयत्।
 ४६ मरीचिरीश्वराच्छत्रः दृष्ट्वात्वमगमत्पुरा नपसाद्वारुणेनेहसोपि शुक्लत्वमागतः ४७ हरिरुचैमरीचिंचव
 रवृणुहिपुत्रक किंचित्पुत्रवयितुष्टुमेमरीचिः प्राहमाधवं ४८ हरशपादिमुक्तोहशिलाभवतुपावनी पित्तमुक्ति
 करोसाक्षात्तथेत्युक्त्वादिवंययौ ४९ दिवौकसांपुष्करिणीसमासाद्यनरः शुचिः यत्रदत्तं पित्तभ्यश्च भवंत्यक्षयः।
 मित्युत ५० तत्रस्नातोदिवंयानिस्वशरीरेणमानवः पाप्मानं प्रजहत्येषजीर्णत्वंचमिवारगः ५१ तत्रकंजवरं
 एयंपुण्याक्षिनिषेवितं पांडुशिलावैसाप्रोक्ताश्राद्धयत्राक्षयंभवेत् ५२ युधिष्ठिरस्तुतस्यांहिश्राद्धं कर्तुंय
 योमुने तत्रकालेपांडुनोक्तंमहत्सेदेहिपिंडकं ५३ हस्तपुष्पाशिलायांचपिंडदानंचकारसः शिलायांपिंड
 हनिनप्रहृष्टोव्यासनेदनः ५४ वरपुत्रायप्रददौराज्यकुरुमहीतले अकंदकंतुसंपूर्णत्वंमेवाताहिपुत्रका

वासुदेव वेदव्यासं संस्कृतं ४

23

गयशिरश्चैव षड्गयामुक्तिहायकाः ६८ आदौ गदाधरं ध्यात्वा आदं पिंडादिकं नरः कुलानां शतमुद्धृत्य ब्रह्मलो-
 कं नयेत्पितृन् ६९ गयारव्या नमिदं पुण्यं यः पठेत्स ततं नरः शृणुयाच्छ्रद्धया यस्तु स या नि परमां गतिं ७० श्रीमत्त ग-
 यामाहा तस्य शृणुयाद्यस्तु भक्तिः विधिना व्यासपुरुषं वित्तशुद्धं न कारयेत् ७१ गोभूहिरण्यदानानि वस्त्रा-
 लंकरणानि च संपूज्य व्यासपुरुषं भुक्तिमुक्तिप्रदायकं ७२ पाठयेद्वा गयारव्या नं विप्रैः पुण्यं कृतं नरः शृणु-
 आदत्तं तेन कृतं तेन सुनिश्चितं ७३ गयामाहा हिमानं च ज्योतिष्मत्समाहितः तेनैष्टं राजसूयेन अश्वमेधेन
 नारद ७४ लिखेद्वा लेखयेद्वापि पूजयेद्वापि पुस्तकं तस्य गृहे स्थिरालक्ष्मी सुप्रसन्ना भविष्यति ७५ उपर-
 नमिदं पुण्यं गृहे तिष्ठति पुस्तकं सूर्याग्निचौरजनितं भयं तत्र न विद्यते ७६ आदृक्काले पठेद्यस्तु गयामाहा तस्या-
 मुत्तमं विधिहीनं तु संपूर्णं पितृणां तु गयामाहा तस्यानि तीर्थानि त्रैलोक्ये तानि तिष्ठन्ति तत्र वै येन ज्ञातं गयारव्या नं
 श्रुतं वा पठितं मुने ७८ सोऽपि तत्फलमाप्नोति समग्रं नात्र संशयः स्मृत उवाच स नत्कुमारो मुनिपुंगवाय पुण्यं
 कथां चाथ निवेद्य भक्त्या स्वमाश्रमं पुण्यवने रुयेतं विस्तृत्य संगीतगुरुं जयाम ७९ इति श्रीवायुपुराणे श्वेत-
 वाराहकल्पे गयामाहात्म्ये अष्टमोऽध्यायः ॥ ८॥ ॥ * ॥ * ॥ * ॥ * ॥ * ॥ * ॥ * ॥ * ॥

एका.

सौरा

अथ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

गमा
२३

२४

॥ इति श्रीगयामाहात्म्यसमाप्तम् ॥ श्रीराम ॥

रामः
२३

अथ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥